

AALBORG

ROKLUUB

Peter Häuber

Jubilæumsskrift
for
AALBORG ROKLUB

1886-1971

85 år

Redaktion og annoncer Per Larsen

Dette jubilæumsskrift er måske ikke helt i stil med, hvad man traditionelt kan vente sig af et sådant. I stedet for at bruge hele bogen til at opremse klubbens historie i de 85 år, har jeg fremdraget forskellige ting og episoder og derpå kontaktet en del medlemmer, for at de kunne uddybe emnerne. Jeg håber på denne måde at have fået så mange væsentlige ting frem i klubbens historie, at de kan tegne et billede af Aalborg Roklub. En tak til alle, der med tekst, billeder og annoncer samt på en eller anden måde har bidraget til, at dette festskrift kunne blive en realitet.

Per Larsen.

Borgmester Marius Andersen.

Borgmesterord ved jubilæet

I forbindelse med Aalborg Roklubs 85 års jubilæum den 28. august vil jeg gerne benytte lejligheden til at bringe klubben en hjertelig lykønskning og til at sige den tak for det store arbejde, der er udført i klubben, og for den indsats der er øvet på udviklingen af rosporten og idrætten i det hele taget i Aalborg.

Vel kan Aalborg Roklub se tilbage på 3 danmarksmesterskaber – alle i letvægtsfirer 1939, 1962 og 1968 – og på mange andre gode resultater, men det, som jeg må lægge vægt på, er klubbens virksomhed som træningssted også for de kammerater, som søger motionen uden at tilstræbe rekorden. Det er uendelig mange, der gennem årenes løb har begyndt arbejdsdagen med en rotur på fjorden og derigennem holdt sig i form og fået den rigtige start på dagen. Jeg har lært roerne at kende som aktive idrætsudøvere sådan at forstå, at de kan og vil gøre en indsats for sporten, for klubben eller for det bestemte formål, som de nu vil støtte. Roerne har altid gjort noget for sagen – eller i hvert fald har de både idé og evne til at bringe et projekt – mere eller mindre svømmende – i havn. – Jeg ved ikke, om det er morgenroningen

som princip, der giver denne sunde, konstante holdning til tilværelsen. Hvis det er tilfældet, er der i hvert fald grund til at lykønske såvel Aalborg Roklub som Aalborg by med, at denne idræt har kunnet udøves her i 85 år.

Men ikke blot fortiden skal vurderes på en jubilæumsdag. Også fremtiden, – og hvad siger den? Klubben har oplyst mig om, at medlemstallet er på vej opad, at klubhuset skal have en kraftig overhaling, og at jubilæumsdagen fejres bl. a. ved navngivning af 4 nye både, to til kaproning og to til motionsroning.

Der er på baggrund af disse aktiviteter grund til at fejre jubilæum i bevidstheden om, at det friske gå-på-mod er livskraftigt i Aalborg Roklub, og at klubben har evnet at magte sin opgave ikke blot i de 85 år, der er gået, men også vil kunne det i fremtiden..

Jeg håber, at Aalborg Roklub fortsat må være en livskraftig og dygtigt ledet klub og at den gode sportsånd, som altid har kendetegnet roklubben, også i fremtiden må være med til at præge idrættens arbejde som helhed i Aalborg by.

Marius Andersen.

Formandsord ved jubilæet

Ved Aalborg Roklubs 85 års jubilæum har redaktøren af vort jubilæumsskrift bedt mig om en udtalelse om, hvordan jeg mener, at den vil klare sig frem til sin 100 års fødselsdag.

Aalborg Roklub er sin høje alder til trods så livskraftig som aldrig før.

Der er en livlig aktivitet på alle fronter, og jeg kunne unde langt flere den fornøjelse at høre til morgenroernes kreds.

Vel næppe i mange roklubber i Danmark rører der sig et liv om morgenen som i Aalborg Roklub. Også om eftermiddagen har vi mange motionsroere, der slapper af efter dagens arbejde.

Om aftenen præges roklubben af kaproerne, og sidst, men ikke mindst, af vore ungdomsroere.

Bådeparken i orden

Vor bådepark er på alle fronter i orden, selvfølgelig kunne vi ønske nogle nye både, fremfor alt nogle lettere både til motions- og ungdomsroerne, da vort inriggermateriel er lovligt tungt at slæbe på for disse to kategorier.

Klubben trives, som jeg kan huske det i de sidste 35 år. Der er, og vil altid være en stab, der har roklubben, som sit andet hjem, og omkring disse medlemmer flokkes de øvrige roere.

Formanden i jubilæumsåret,
Jens Aage Nøhr Frandsen.

At sammenholdet i vor klub er i orden viser den netop passerede vintersæson, hvor en stab af medlemmerne ombyggede vort omklædningsrum, baderum og finnebad, således at vi nu har de skønneste forhold, man kan tænke sig.

Bedre forhold

For bedre at holde sammen på medlemmerne i vinterhalvåret planlægger vi en ombygning af opholdsstuen med den fornødne isolering samt opsætning af gasvarme. Desværre bliver vi jo sikkert nødt til endnu en gang at kalde på medlemmernes bistand, men med den klubånd, der hersker, er jeg slet ikke i tvivl om, at klubledelsen ikke vil kalde forgæves.

Om fremtiden kan jeg kun sige, at jeg ikke nærer den mindste bekymring for vor roklub.

I denne sæson har vi gjort en indsats for at få flere medlemmer, og tilgangen har været så stor, at det til tider kunne knibe med den fornødne instruktion.

Det er givet, at mange af disse unge vil blive »rigtige« roere, således at vi altid vil have en stab af unge, som vi kan bygge fremtiden på.

Kloge borgmesterord

Hvor var det kloge borgmesterord, der lød i vort byråd, at det må være mere rigtigt at hjælpe bl. a. ungdommen til en sund fritidsbeskæftigelse, end at øde penge ud på

narkomaner, og det er da helt klart, at jo før de forskellige sports- og fritidsklubber får fat på de unge, jo større chancer er der for, at de ikke begynder på en systematisk nedbrydning af sig selv.

Med disse ord vil jeg gerne takke alle, der har medvirket til, at vi har kunne udgive dette jubilæumsskrift, som en milepæl på vejen til vor klubs 100 års fødselsdag.

Jens Aage Nøhr Frandsen.

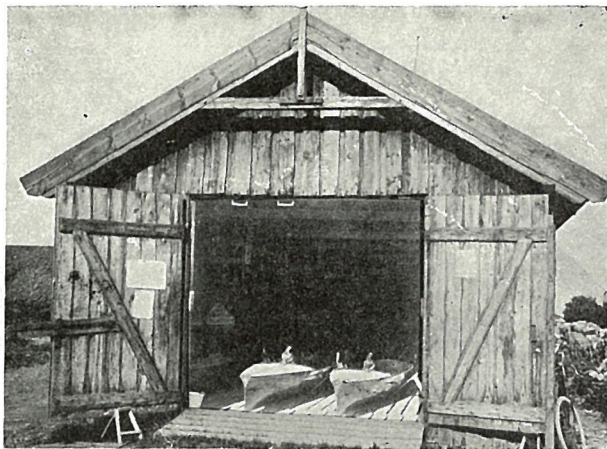

GÆLDER
DET
OLIEFYR,
SÅ ER
DET:

**Heat-on
Oliefy**

v/ Jens Aage Nøhr Frandsen
OLE KJÆRSVEJ 2, AALBORG

De 85 år i tekst og billeder

Det første klubhus.

En artikel i Aalborg Stiftstidende lørdag 14. august 1886 var den egentlige årsag til, at Aalborg Roklub blev stiftet. Det hed blandt andet:

Der er en stor del af landets ungdom, hvem skæbnens ublidhed har fordømt til et stillesiddende liv. Mangelen på den nødvendige legemsøvelse viser sine grusomme konsekvenser. De blegnæbede, slapknædede, filipensbesåede ungersvende, man ser i hundredvis på Kjøbenhavns og kjøbstædernes gader, ere kun jammerlige skyggebilleder af, hvad de kunne blive til, hvis de kom til at udvikle deres legeme.

Der er nu rejst en stærk agitation i hovedstaden for at skaffe ungdommen adgang til alle slags sport, og det enorme opsving, som sporten tager i København, viser, at ungdommen selv føler, hvor dejligt og lykkeligt det ville være at bygge livet på et stærkt legeme.

Det er navnlig rosporten, der er ved at slå sig op til nationalsport, og i Kjøbenhavn og i de sjællandske provinsbyer har man allerede flere roklubber.

Bevægelsen vil også give sig kraftige udslag ved Limfjorden. Med Aalborg – Limfjordens dronning – i spidsen, vil der kunne skabes et blomstrende sportsliv på Limfjordens vande.

Der må kunne gøres regning på tilslutninger fra Aalborg, Nørre-Sundby, Nibe, Løgstør, Lemvig, Nykjøbing, Thisted og måske fra Mariager, Hobro, Randers og Frederikshavn.

Dersom disse byers ungdom tog rosporten op, kunne der føjes et smukt led til det på skønhed og farver noget fattige liv i Nordjylland.

En realitet

To dage senere – den 16. august – kunne man læse:

Det glæder os at kunne meddele, at tanken om indførelsen af rosporten også på Limfjordens vande har god udsigt til at blive en realitet. Bogholder G. Vilh. Hansen meddeler os nemlig, at han har sat sig i bevægelse for at indhente de nødvendige oplysninger i Kjøbenhavn, hvorefter der vil blive indkaldt til et offentligt møde for på

dette nærmere at drøfte tankens realisation.

Den 26. august var der indrykket følgende annonce i Nordjyllands Folkeblad:

»AALBORG ROKLUB«

D'hr, der måtte interessere sig for Oprettelsen af en saadan Klub, indbydes til et Møde førstkommande Lørdag Aften den 28. Kl. 9 i Theatrets Forsal.

G. Vilh. Hansen.

Dagen oprandt, og ca. 60, fortrinsvis unge, mødte frem.

Efter en del forhandlinger blev det énstemigt vedtaget at oprette Aalborg Roklub, og følgende bestyrelse blev valgt:

Formand: bankkasserer Stæger. Viceformand: bestyrer C. Kjær. Kasserer: købmand Jacob Schiørring. Protokolfører: bogholder G. Vilh. Hansen.

Kontingentet blev sat til 12 kr. årligt for aktive medlemmer og 2 kr. i indskud. Passive medlemmer 2 kr.

Derpå indmeldte der sig 29 aktive og 14 passive i den nye klub.

Man begyndte meget spartansk med at indrette sig i et pakhus ved havnen for senere at erhverve klubbens eget beskedne bådhus på Brdr. Bendsens Plads.

Den første båd

I september fik Aalborg Roklub sin første båd, »Smut«, der var købt af Københavns Roklub. Næste år kom kaproningsbåden »Irma« til. Man veg ikke tilbage for opgaver, der lå lidt uden for klubbens egentlige felt, idet man gav sig i lag med en større dilettantforestilling til forbedring af klubbens betrængte kasse.

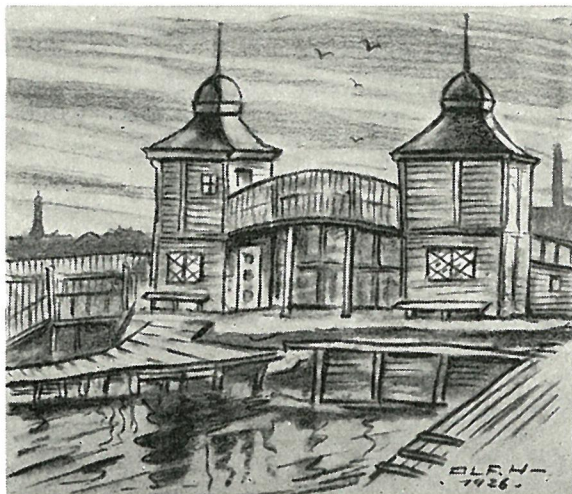
Blikket blev hurtigt vendt udad mod andre roklubber, og allerede i 1888 arrangerede den unge klub kaproning i Aalborg, hvor foreningerne KVIK og Aarhus Roklub mødte som modstandere.

Her vandt Aalborg sine første sporer, da to løb for 4-årrers inriggere vandtes i bådene Sport og Hilma.

Fra nu af gik det slag i slag med sejre hvert år, og 1893 vovede man det store skridt at tage en dyst med københavnerne i deres egen by. Aalborg vandt et 4-årrers løb, hvor DFfR havde udsat en sølvpokal. Besætningen var følgende: Sonne Hansen, M. Astrup, A. Pedersen, C. Jensen og N. Willemoes.

Ny formand

I 1894 skiftede klubben for første gang formand. Bankkasserer Stæger forlod byen, og formandsposten blev overladt til klub-

Klubhuset mellem broerne.

bens energiske stifter, G. Vilh. Hansen, der fungerede til 1901. Ved sin udtræden af bestyrelsen blev G. Vilh. Hansen udnævnt til æresmedlem.

Klubbens tredje formand var overretssagfører Holger Dam, der kun holdt to år til 1905, hvor den af klubbens to »store« formænd, direktør Holger Christensen kom til. Holger Christensen kom til at besætte formandsposten i ikke færre end 25 år til 1930.

I mellemtiden var klubben flyttet ud i Teglårdshavnen, og i 1907 kunne man flytte ind i et større hus mellem broerne, hvor 25-års jubilæet kunne fejres i 1911.

Tiden, der fulgte efter 25 års jubilæet, var kendetegnet ved god fremgang og stigende medlemstal, mens kaproningen var inde i en mindre bølgedal.

Først i 1919 kom der rigtig gang i kaproningen igen, og i 1921 blev klubben nummer to i Dansk Idræts Forbunds jubilæumsløb, hvor der deltog både fra Sverige, Norge og Danmark. Ved danmarksmesterskaberne i 1921-22-23 besatte klubben hver gang andenpladsen.

Tre nye både

Da bådeparken kun bestod af to ordentlige både, holdt man i 1922 en bazar, der gav et overskud på 3.500 kr. – et stort beløb på den tid. For pengene købte klubben tre nye både.

I 1924 blev klubben sagt op af havnen, og som erstatning fik man anvist den nuværende plads vest for jernbanebroen.

Det gamle klubhus blev indrettet som weekend-hus ved Ryå, hvor Aalborg Roklub havde fået stillet en grund til rådighed af familien Scheel, Birkelse.

Imidlertid skulle der bygges nyt hus, og man holdt igen en bazar, der gav et overskud på 7.500 kr. Byrådet bevilgede 5.000 kr., og andre 5.000 kr. blev skænket af formanden, direktør K. Christensen.

Der skulle bruges 27.000 kr., og de resterende 10.000 kr. blev lånt over 20 år i Sparekassen.

Det nye klubhus stod færdigt i 1926, og året efter blev 40-års jubilæet fejret med en stor middag på Odd Fellow.

**Vi gør os umage
for at forstå os på
mennesker**

(Penge ved vi alt om)

**DEN DANSKE
PROVINSBANK**

Kaproningsmæssigt gik det fint. Således deltog Aalborg Roklub i seks løb ved kredskaproningen i 1929 i Randers – alle løb blev vundet.

Første hæderstegn

Året efter døde klubbens formand gennem 25 år, direktør Christensen. Forinden havde den populære formand haft den glæde at kunne fejre sit sjældne jubilæum, hvor han fik overrakt klubbens første hæderstegn.

Direktør K. Christensen er én af de mænd, der har betydet mest for Aalborg Roklub. Altid utrættelig, aldrig bange for at ofre sig for klubben, og der foruden altid rundhåndet. Således blev klubben flere gange betænkt med store beløb, og i direktør K. Christensens testamente var klubben blevet betænkt med 1.000 kr. om året fra 1935 til 1950.

Bestyrelsen konstituerede sig med købmand Chr. Springborg som formand, og i 1931 valgtes bankdirektør Chr. Jørgensen til formand.

Kaproningsmæssigt gik det stadig fint. Man engagerede en professionel træner, Viggo Pedersen, og vandt flere bemærkelsesværdige løb, blandt andet ved den store Alster-Regatta i Hamburg.

Langtursroningen var i stor fremgang, og klublivet blomstrede samtidig med, at medlemstallet steg jævnt.

GAR

I 1936 – klubbens 50. – startede en kreds af gamle medlemmer en sideafdeling af Aalborg Roklub, kaldet Gamle Aalborg Roere. I daglig tale GAR, der foruden at være en

forening med kammeratligt samvær også har til formål at hjælpe moderklubben såvel økonomisk som med arrangementer.

1939 blev kulminationen på flere gode kaproningsår, idet klubbens første danske mesterskab i letvægtsfirer kom i hus.

Mandskabet var Sigfred Hansen, Louis Schat Petersen, Henning Kanstrup og Jens Aage Frandsen med Egon Kanstrup som styrmand. Samme år blev Chr. Springborg atter formand.

Med den 9. april kom en stor fremgang for roningen, ikke alene i Aalborg, men over hele landet. Kammeratskabet styrkedes, og selv om der fulgte fem mørke år, skete der mange ting i Aalborg Roklub.

I 1941 blev der oprettet en ski- og orienteringssektion, og i 1942 så det første medlemsblad dagens lys.

Klubhuset for lille

Trods indskrænkninger i den daglige roning steg medlemstallet, og klubhuset blev for lille.

Arkitekt Wilhelm Bøgh gav et overslag over en ombygning på 92.000 kr. For at skaffe de mange penge blev der i 1944 afholdt en bazar. Det blev en vældig succes – vel en af de største en sportsklub i Danmark har oplevet. Overskudet blev på ikke mindre end 33.000 kr.

Et lignende efterårsmarked i 1945 gav et overskud på 29.000 kr., og da byrådet samtidig bevilgede 5.000 kr., havde man penge nok. Ombygningen og moderniseringen blev straks sat i gang.

1946 stod i jubilæets tegn – 60 år – og da det nye klubhus stod færdigt til indvielse

*Havnearbejder
og anlægsarbejder
samt
projektering og udførelse af
skoler, plejehjem,
administrationsbygninger
og sportsbyggeri*

Berg Bach & Kjeld Egmose A/s
CIVILINGENIØRER OG ENTREPRENØRER

FUGLEVÆNGET 9 - HASSERIS - AALBORG

Kong Neptun
er på
besøg.

på selve jubilæumsdagen den 28. august, var der fest og stemning dagen igennem. Festmiddagen blev holdt i Håndværkerforeningens store sal.

Efter en lidt vigende interesse for roningen lige efter krigen kom der atter fart i det i årene op mod 50'erne. Det hele toppede i 1950, da der blev roet ikke færre end 87.253 km fordelt over 10.798 ture – heraf var 461 ture over 30 km.

DM i orienteringsløb

I mellemtiden havde Storgaard Jensen i 1947 sikret Aalborg Roklub sin første danmarksmester i orienteringsløb.

Kaproerne fik gode resultater, og det var især i juniorklassen, at man så Aalborg Roklubs navn blandt de forreste.

Mange tog på langture, og foruden det populære Ryå-hus, var der adskillige, der stiftede bekendtskab med Oslo-fjorden.

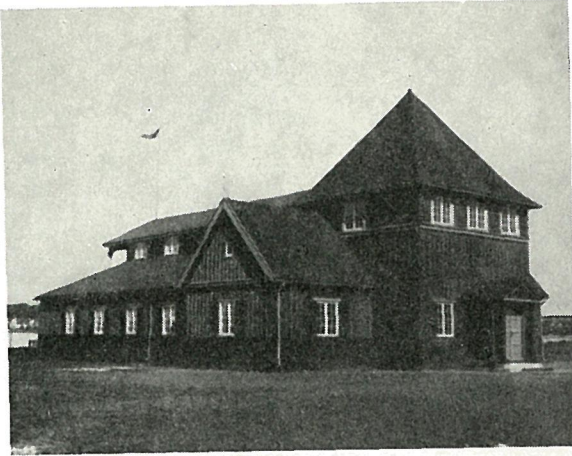
I 1952 kvalificerede klubbens senior 4-åres inrigger med Bent Petersen, Arne Schultz, Juul Nielsen, Leif Smærup og cox Erik Hansen, sig til at repræsentere Danmark ved det internationale europæiske kriterium for inriggerbåde i Cannes. Det blev til en ærefuld andenplads efter værtsnationen Frankrig.

Op gennem 50'erne faldt interessen for roningen lidt, og i 1954 var antallet af roede km helt nede på 42.274. Kaproningsmæssigt gik det pænt under træneren Erik Hansens ledelse.

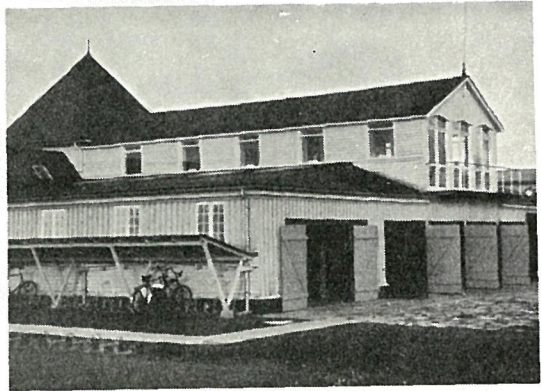
I august 1956 fejrede klubben 70-års dagen med festmiddag på Skydepavillonen og modtog i den anledning en mængde gaver. Den fornemste var uden tvivl en 2-års inrigger fra GAR.

Ny formand

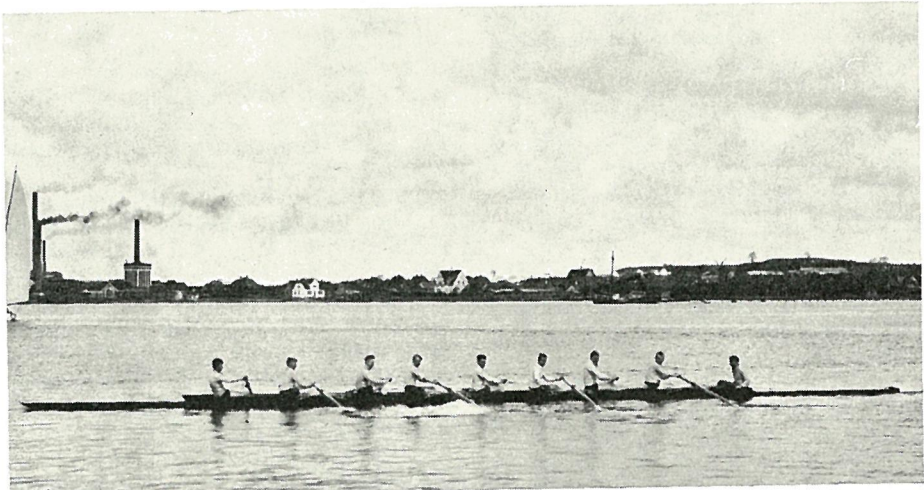
Efter næsten 20 år som klubbens anden

Klubhuset inden ombygningen.

Klubhuset efter ombygningen.

Klubbens første otter i 1933 med følgende besætning: Erik Hofman, Bendt Nielsen, Ras Rasmussen, Nielsen Dinesen, Poul Jørgensen, Johannes Bentsen, Folmer Ladegaard, Arnold Larsen, (Pete) Steensen.

Otteren
Kringeling
ankommer
under krigen.

»store« formand måtte medlemmerne ved generalforsamlingen i 1958 sige farvel til købmand Chr. Springborg og goddag til Ib Stetter. Under stormende bifald blev Chr. Springborg udnævnt til æresmedlem, mens fru Karen Springborg blev udnævnt til ekstraordinært medlem af Aalborg Roklub.

Klubkaproningerne blev i 1959 afløst af Aalborg Regattaen, der nu er én af de største privatkaproninger i Jylland.

De første år i 60'erne bragte under Poul Erik Ehlers ledelse et kolossalt opsving i ungdomsrøningen, ligesom kaproningen fik tilgang af »nyt blod«.

Det gav sig i 1962 udslag i det andet danmarksmesterskab til klubben. Det var ligeledes i letvægtsfirer, og mestrene var: Kurt Sørensen, Leif Niemann, Bent Jørgensen og Jacob Christensen samt styrmanden Henrik Hansen.

Samme år blev Ib Stetter afløst af Kaj Munk på formandsposten.

Herefter blev der en mindre pause på kaproningsfronten, dog stiftede en kreds af kaproere i 1964 Kaproernes Rejse- og Bådefond, der havde til formål at skaffe nyt kaproningsmateriel til klubben.

det er bedst - det er
BOSCH

BOSCH AALBORG . TELEFON 1814 00

Ved standerhejsningen i 1964 afslørede Kaj Munk et stort billede af Chr. Springborg, der kort forinden var gået bort. Billedet fik meget symbolsk plads på væggen til den bestyrelse Springborg sad i i ikke mindre end 38 år.

Fire nye både

Aalborg Roklubs 80-års jubilæum i 1966 blev noget af en begivenhed med navngivning af ikke færre end fire både. En toer med styrmand fra kaproerne, en firer med styrmand fra GAR samt to inriggere, klubben selv havde indkøbt. Det runde tal blev fejret i samarbejde med ADR - 50 år - i Kilden.

De nye både havde givet kaproerne, under træneren Frank Pedersens ledelse, så megen gnist, at de ved standerhejsningen i 1968 kunne aflevere en otter og en cravelbygget single sculler til klubben.

Højdepunktet blev dog nået på kaproingsbanerne. Senior A otteren kvalificerede

sig som det første hold i klubbens historie til det danske landshold, og ved danmarksmesterskaberne kom det tredje mesterskab i hus. Det var lige som de to øvrige i letvægtsfirer, og mandskabet var: Martin Granding, Jens Hansen, Bernhard Andersen, Per Nygaard og styrmanden Hans Jensen.

Aktiviteten i klubben fik et stød frem i den rigtige retning, da ca. 80 medlemmer i efteråret 1958 samledes om at samle 12 tons gamle klude, hvilket indbragte omkring 20.000 kr. til den slunkne klubkasse, samt gjorde de kammeratlige forbindelser endnu »tættere«.

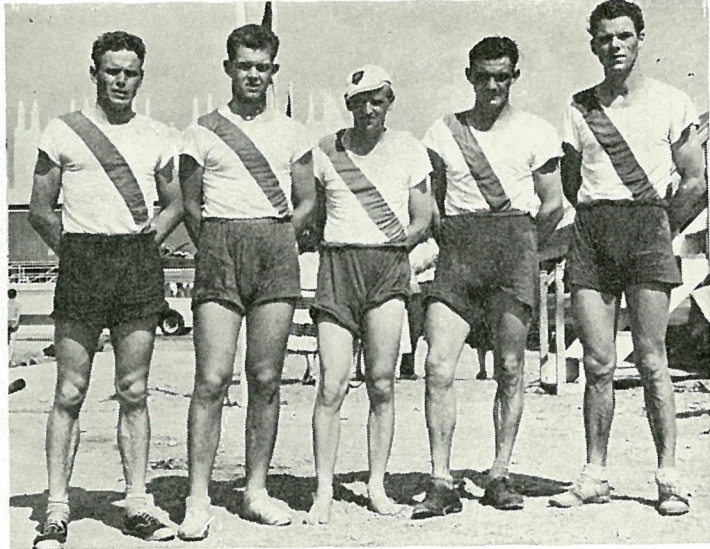
I 1969 fik Aalborg Roklub i forbindelse med indvielsen af Tunnellen som den første roklub i landet besøg af årets vinder af »The boat race«, Cambridge. Otterdysten gik desværre i baljen på grund af for stærk sø. -

Efter otte år på formandsposten blev Kaj Munk ved generalforsamlingen i 1970 afløst ved roret af Jens Aage Nøhr Frandsen.

*- stedet
hvor
sportsfolkene
mødes*

Gaslight

4-års
inrigger-mandskabet
i Cannes.

På vej frem

I år er det atter et jubilæumsår – 85 år – og det vil selvfølgelig blive fejret på behørig vis lørdag 28. august med bådedåb og anden festlighed. Men hvad vigtigere er: Klubben synes efter et par stille år atter at være på vej frem i alle afdelinger.

Kaproerne har aldrig haft så mange i

træning som tilfældet er netop i år. Motions- og morgenroerne møder talstærkt op hver dag, og langtursroerne planlægger nye og længere togter. Endvidere melder ungdomsafdelingen om en medlemsfordobling. Så den 28. august kan vist ikke blive andet end en rigtig AR-festdag.

Per Larsen.

EVENTYR
IS
EVENTYRLIG GOD
AMA-NOVA

Så er vi klar til at male huset for 80 års jubilæet i 1966.

Så kører NYTÅRSKARRUSELLEN 1953

To revyharper.

– På fest- og revyudvalgets vegne vil jeg gerne byde jer alle hjertelig velkommen, og tak for det store fremmøde. En speciel tak vil jeg rette til de »ofre«, som har givet os inspiration og dermed stof til denne lille anretning, og jeg håber, at disse fejltrin ikke bliver mindre fremover.

– Skulle en eller anden føle sig truffet, så tag det med et smil – det gør vi.

– Med ønsket om et par timer i hyggelig samvær fremfører vi nu: NYTÅRSKARRUSELLEN 1953.

Således lød velkomstordene ved en af vore succesrige revyer. En periode i roklubens historie, som vi er mange, der tænker tilbage på med et blink i øjet og et smil på læben. En periode hvor Aalborg Roklub og Grand, Frederikstov ligesom var i familie, når de vejrbidte langtursroere lod »de kunstneriske evner« få fuld udfoldelse.

Hvordan noget sådant egentlig starter er svært at forklare, det sker bare. Svaret er nok som vor navnkundige Springborg altid udtrykte: – Fordi roerne er nogle sælsomme mennesker.

Måtte også prøve

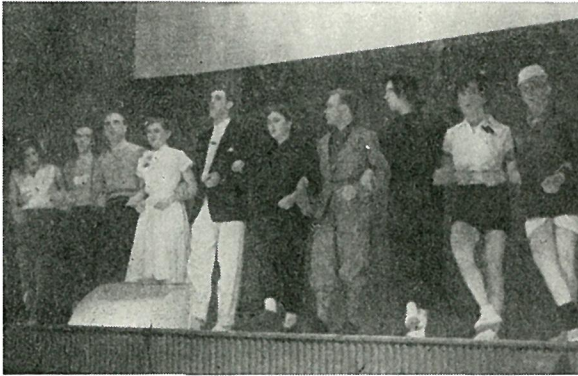
Der har altid stået et vist ry om roernes arrangementer, der oftest var udover det almindelige, og vi, der var aktive i 50'erne, var altid lutter øre, når de »gamle« udvekslede minder. Man kunne lige som se på dem, at der skete noget, når erindringerne panorerede, og naturligvis måtte vi andre også prøve dette »forunderlige«, hvorfor vi gik i krig med opgaven.

Alle »indviede« blev på det strengeste informeret om at holde »øjne og ører« stive, og omgående reflektere ved det mindste fejltrin, der blev begået i klubben. Alt kunne bruges, specielt alt hvad vi »ærligt og redeligt« kunne stjæle andre steder fra.

Vi omformede og fabrikerede stof på livet løs, og det viste sig forbavsende hurtigt, at flere af »aktivisterne« havde det rette blod i årerne, bl. a. kunne Geertsen, Ole Pedersen og Skrald trylle et væld af pletskud på det sanglige område, mens Clifford og undertegnede holdt os til sketch og udstyrsnumre. Den landskendte tegner Fabek trådte bl. a. sine første »tegnesko« her, som »kulissemager« var han uovertruffen.

De tre store

På skuespillersiden kunne nævnes et væld af »personligheder«, men jeg håber ingen føler sig forbigået, hvis jeg nøjes med at nævne »de tre store«, Lizzy, Bodil og Rap

Hele revyensemblat.

(Kaj Munk). Hvad de betød for revysucceserne kan bedst sammenlignes med kendte navne som Lily Broberg, Bodil Udsen og Dirch Passer – hvis man forstår.

At det lykkedes for os at få 400 mennesker til nærmest at »ligge flade af grin« i op til flere minutter ad gangen, var slidets kulmination for vi andre, selv om vi ikke havde noget til gode på den humoristiske side.

Hvad disse »publikummer« morede sig over bare en aften, oplevede vi andre to gange ugentlig, hele vinteren igennem. Bare dette at overvære en prøveaften, var i sig selv et festfyrværkeri, idet vi hele tiden omformede og rettede lige til en måned før premieren, og hvad det indebar, kan ikke nedfældes på papir, det skal opleves.

Mange succes'er

Det vil føre for vidt at komme ind på de forskellige numre i revyerne, men mange husker sikkert endnu succes'er som: Hr. Sillersens – Harpeduet – Professor Kinsey – Skoleudflugt fra Birkelse – Agten i Harpely (en halv time før herrerne kommer). Et par af numrene opførtes senere ved klubbens 75 års jubilæum, et enkelt blev endog opført i Kilden for et par hundrede mennesker ved en hjemmeværnsfest.

Aalborg Roklub har altid været med, når der sker noget. Ikke mindst når det festlige kan forenes med økonomiske fordele, og jeg tvivler ikke på, at også fremtiden vil fostre roere, der bestjæles af den »ånd«, der forlængst er blevet nedfældet i den uskrevede lov.

Poul E. Ehlers.

P. C. Petersen^{A/s}

Mineralvej 2-8 . Aalborg . Telf. 121222

JERN . STÅL . RØR . SANITET

Bogtryk

Offset

handels-trykkeriet

v/ A. M. Johansen og søn . Lyngvej 5 . Tlf (08) 18 06 09 . 9000 Aalborg

Fra Aalborg-regattaen i 1964. Formanden, Kaj Munk, overrækker vinderpokalen.

Bankdirektør Hastrup døber Sejr i 1960.

Roeren Storgård Jensen bliver danmarks mester i orientering

De to sportsgrene, der er nævnt i overskriften, har gennem mange år været snævert forbundet i mange af landets roklubber. Hvad grunden så end kan være, er det et fact, at danske roklubber har fostret utallige dygtige orienteringsløbere. Egentlig er det jo mærkeligt, når begge sportsgrenes højsæson ligger om sommeren.

Nå, spørgsmål til side. Det er orientering om orientering i Aalborg Roklub, der er sagen her. Vi har nemlig også haft flere excelente o-løbere i klubben gennem tiderne. Men først lidt historie:

ARs orienteringssektion kan spores tilbage til oktober 1942, hvor Povl Hertel begyndte at røre på sig og snakke om orienteringsløb.

Allerede 15. oktober stillede 15 roere til et af Skiklubben arrangeret løb i Hammer Bakker, og her fik AR altså sin »ild-dåb« udi orienteringssporten.

I februar 1943 holdt AR sit første klubmesterskab. Vor daværende formand Chr. Springborg havde i dagens anledning udsat en flot vandrepokal. ARs første klubmester blev den senere så berømte Aksel Iversen.

I oktober 1943 udvikler o-sektionen sig til ARs orienteringssektion, som straks optages i Dansk Ski- og Orienteringsforbund. Med folk som Povl Hertel, Søren Laurit-

zen, Henning Johansen og Erhardt Johnsen i spidsen udvikler denne afdeling sig til at blive Nordjyllands, ja, næsten Danmarks største og mest aktive orienteringsklub med så dygtige løbere som Aksel Iversen og Storgård Jensen »i stalden«.

Gode resultater

Det skulle da også blive netop disse to, der satte ARs navn på den rigtige plads inden for o-sporten. I november 1946 blev Storgård Jensen jysk mester. En måned efter besatte han sammen med Aksel Iversen henholdsvis anden- og tredjepladsen ved danmarksmesterskaberne. Endelig blev de udtaget til landskamp i o-løb mellem de nordiske lande i 1947.

Og så december 1947: – Storgård Jensen DANMARKSMESTER I ORIENTERING. Således lød overskriften i medlemsbladet. Dette var selvfølgelig Ski- og Orienteringssektionens højdepunkt. Atter var Aalborg Roklubs navn på o-løbernes læber, der var respekt for de gæve søens folk.

Omkring 1950 er der desværre tilbagegang i afdelingen. Topløberne er ikke mere så aktive, til gengæld er der mange begynderløbere. Der sker lige som et generationsskifte, og navne som Alsted, Okkels

og Søren Hansen begynder at dukke op.

Tilbagegangen fortsætter desværre, der er ikke nogen tilgang. I årene 1952-62 er orienteringssporten så godt som uddød i klubben. Først i 1962 kommer der atter sving i den, stadig med Aksel Iversen som foregangsmand og nu med hjælp af Kurt Thomsen.

Efterhånden drejes i denne periode orienteringen helt over på kaproningsafdelingen, hvad der jo egentlig er ganske fejlagtig. Imidlertid forsøger kaproerne i årene 1962-70 at puste liv i o-løbene, men uden store resultater. Og her står vi så i sæson 1971, klubbens 85. år.

Trim-O kampagnen

I efteråret starter AR-roerne den såkaldte Trim-O kampagne, som Dansk Oriente-

ringsforbund har iværksat. Egentlig er det Vikingerne, der sætter os i gang.

På opfordring arrangerer undertegnede, med hjælp af Per Thordahl 2. påskedag 1971 det første deciderede klubbesterskab i flere år. Chr. Springborgs flotte vandrepokal vandrer endnu, og jo ældre den bliver, jo større ære er det at vinde den.

Vinder i 1971 blev Leo Skovø, og vinder af klasse B blev Tom Holmberg. Hvem vinder næste gang?

Efteråret 1971 skal gerne være den tid, hvor orienteringsinteressen i AR igen blusser op, således at vi kan komme på højde med tidligere tider, så andre o-klubber igen kan få respekt for roernes evne til at orientere. Om ikke igen for at få en danmarksmester, så i hvert fald for at få så mange medlemmer som muligt ud at nyde naturen. Ud at orientere.

Hans Nygaard Pedersen.

Fr. Rasch's Eftf. A/S

STIFTFABRIK (Etableret 1851)

FABRIKATION AF BLANKT STÅL
AUTOMATSTÅL OG RUSTFRIT STÅL
TRÅD OG SØM I JERN,
MESSING OG KOBBER

VOERBJERGVEJ 25 . 9400 NØRRESUNDBY

Fra en hat med 140 kr. til fem nye kaproningsbåde

Konsul Sigurd Müller navngiver Kap 66 i 1966.

Fem kaproningsbåde til en værdi af ca. 50.000 kr., der i dag ligger i vort klubhus er hvad der kom ud af, at en flok opstemte, men idealistiske kaproere ved en fest lørdag 28. november 1964 stiftede Kaproernes Rejse- og Bådefond.

Det såkaldte Kap-fond blev stiftet, da den tids kaproere mente, at de havde for dårlige både at ro i samt ville vise bestyrelsen, at det kunne lade sig gøre at skaffe konkurrencebåde.

Da fondet på hin kolde novemberaften var stiftet, gik hatten rundt, hvilket indbragte 140 kr.

Det var imidlertid ikke nok, og da tømmændene var jaget på flugt, lagde initiativtagerne hovederne i blød for at finde andre indtjeningsmuligheder, bl. a. ved at stille deres egen arbejdskraft til rådighed.

Kartoffeloptagere

Det førte til, at man en weekend hos en landmand i Barmer ved Sebbersund kunne se 30 kaproere ligge og kravle rundt på markerne. De samlede såmænd kartofler op.

Videre samlede man gamle aviser hos klubbens medlemmer, bundtede dem i klubben og solgte dem senere til produkthandleren. Der blev solgt sodavand efter træ-

Den nye otter, Kap 68, ankommer til klubben.

ningsaftenerne i vinterhalvåret, solgt miniaturrebåde ved standerhejsningen, arrangeret Sankt Hans fest, afholdt jubilæumslotteri og mange andre mere eller mindre utraditionelle ting.

Fra at være en beskeden hatfuld penge i november 1964, lå der ved klubbens 80-års fødselsdag i august 1966 pludselig en toer uden styrmand til 8.500 kr.

Båden blev døbt af konsul, vinhandler Sigurd Müller og fik det symbolske navn: »Kap 66«.

Herefter troede mange, at målet var nået, men det var blot signalet til noget mere og langt større.

Blod på tanden

Initiativtagerne havde nu fået »blod på tanden«, og da der efterhånden var blevet sat system i indsamlingen af penge, tog man fat på endnu en båd – og det skulle være en otter til afløsning af »Kringeling«.

Der blev udfoldet mange aktiviteter for at skaffe de 18.000 kr., en otter kostede. I flæng kan nævnes: regatta-fester, kap-fester, sejrslister, foldning af 70.000 tryksager, samling af aviser, udførelse af forskelligt håndværksarbejde – samt ikke mindst besøg i byens banker og sparekasser.

Det resulterede i, at Kap-fondet ikke blot kunne aflevere en otter til 18.000 kr., men også en cravelbygget sculler til 4.000 kr. ved standerhejsningen i 1968.

Otteren fik navnet »Kap 67« og blev navngivet af formanden for Dansk Idræts Forbund, grosserer Gudmund Schack, mens viceborgmester Marius Andersen gav sculleren navnet »Kap 68«.

Stille tid

Kap-fondet gik nu ind i en stille tid, men havde dog året efter ved fødselsdagsfrokosten i august halvpå i den firer uden styrmand, der fik navnet »Erik Hansen«.

Trods kaproerne i 1970 måtte give afkald på at arrangere festen efter Aalborg-regattaen, og hvad dertil hørte af økonomisk gevinst, har der alligevel været så mange »indtægtskilder«, at der ligger en firer med styrmand til 11.000 kr. klar til at blive navngivet på 85-års jubilæumsdagen lørdag 28. august.

Foruden at rejse penge til fem nye både til sig selv og klubben – samtidig med, at træningen er blevet passet – hvad har kaproerne så fået ud af det?

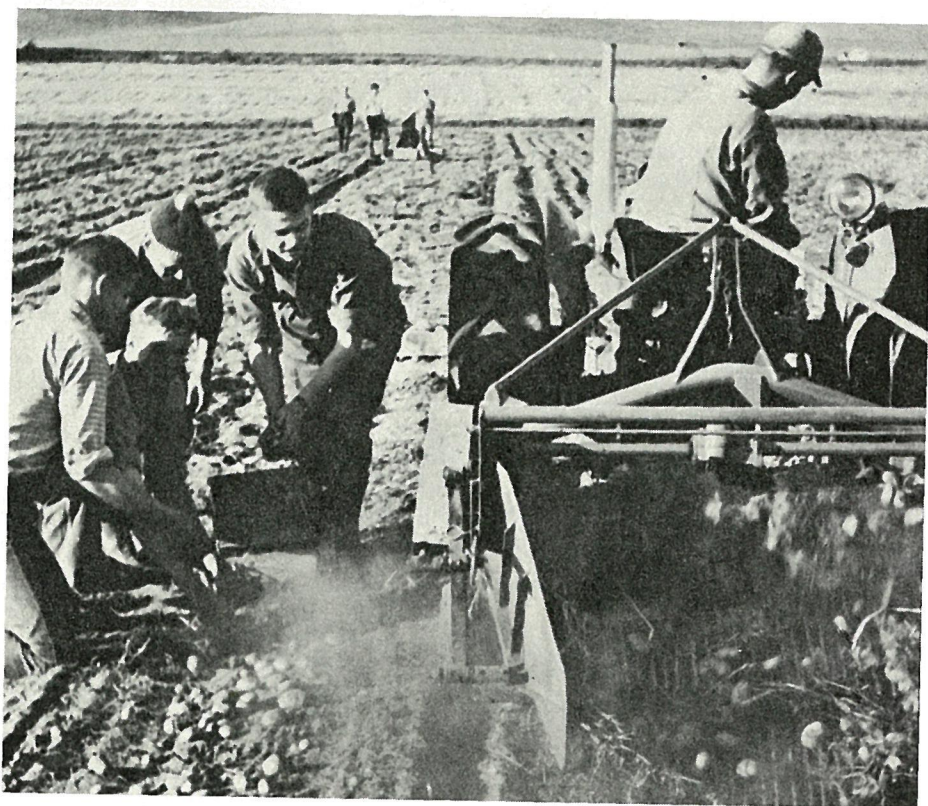
Kort og godt et glimrende kammeratskab, som for manges vedkommende vil holde resten af livet.

I dette korte rids af Kaproernes Rejse og Bådefond har jeg med vilje undladt at nævne navne, selv om mange godt kunne have fortjent det, men – ingen nævnt, ingen glemt!

Per Larsen.

„Kloster Kroen“

C. W. OBELS PLADS . AALBORG

Kaproerne samler kartofler op.

Svaret var:

X-STYRMAND

Når man i anledning af Aalborg Roklubs jubilæum skal skrive noget om ungdomsroningen i klubben, vil det være naturligt at se lidt på udviklingen inden for netop denne gren af sporten.

Bortset fra enkelte større københavnske roklubber har roningen for unge under 17 år været et ukendt fænomen før krigen, enkelte klubber havde forsøgt, men alle forsøgene havde tilfældighedernes præg.

Først i 1947 tog udviklingen fart, idet DFfR for alvor gik ind i dette nye arbejde. Den store interesse, der var blandt en del af landets klubber, foranledigede oprettelsen af et ungdomsudvalg med det formål, at være klubberne behjælpelige med oprettelse af ungdomsafdelinger og uddannelse af ledere.

I Aalborg Roklub var man så småt begyndt at tage drenge ind i klubben i 1946. Drengene optoges på lige fod med de voksne, og så længe det kun drejede sig om en halv snes stykker, gik det nogenlunde, men efterhånden som tilgangen blev større, blev det nødvendigt med visse retningslinier som undervisning, rotider og kontingent m. m.

I 1953 vedtog bestyrelsen, at der skulle oprettes en speciel ungdomsafdeling, hvor hvervet blev overdraget mig som daglig leder. I starten havde jeg to voksne medhjælpere til varetagelsen af den daglige roning. Henning Jensen var leder om mandagen, Thorvald Larsen om onsdagen og jeg tog selv arbejdet om fredagen.

Juniorråd

Vi udarbejdede et specielt reglement for ungdomsafdelingen med faste undervisnings- og rotider, betingelser for optagelse, kontingentstørrelser, rettigheder og pligter m. m. Vi indførte styrmandskursus om vinteren, hvor vi uddannede drengene til bådsmand, juniorstyrmand og konvojledere.

Endvidere blev der oprettet et juniorråd på fem drenge, valgt af ungdomsroerne.

Juniorrådet, der skulle være bindeled mellem de aktive drenge og ledelsen, viste sig hurtigt at være en nyskabelse af uvurderlig betydning.

De indførte en speciel rojournal og tog sig af det statistiske arbejde med månedlige optællinger af roede kilometre. Resultatet opførtes på en kilometerliste, der var ophængt i klubben, og lederne kunne herigennem se, hvor aktive drengene var, samt ikke mindst se, hvem der ikke havde roet.

To langture

Der indførtes to langture om året med afholdelse af »olympiske lege« på Birkelse stadion. Der arrangeredes specielle ungdomsfester som fastelavnsfest, sct. hansfest og forældreaftener to gange årligt.

Om vinteren arrangeredes gymnastik, vandreture og bordtennisturnering foruden allerede nævnte kursusvirksomhed. Juniorrådet indrettede deres eget bestyrelsesværelse på første sal. Her holdt man sine møder, udarbejdede statistikker og planlagde samt gennemdrøftede fremtidige aktiviteter.

I 1957 var ungdomsafdelingen efterhånden vokset til 100 meget aktive roere, og vi havde den glæde i de følgende år at kunne overføre fra 20 til 30 ungdomsroere i seniorafdelingen, hvilket jo er et af de største aktiver, en klub kan have, netop at få »nye« voksne roere, der i forvejen er »flasket op« med roning.

Da ungdomsafdelingen havde nået en sådan størrelse, var det naturligt, at der kunne opstå visse problemer specielt i den daglige roning. Vi glædede os naturligvis over at konstatere, at disse drenge havde indmeldt sig for at komme ud at ro, men det indebar ret ofte mangel på materiel, specielt de stille sommeraftener med »blikvand«. Vi indførte da roning i hold på tid.

ROER De på smult vande - skattemæssigt set?

Der har i år været meget røre om skattespørgsmål. Der har været sagt og skrevet meget om fradragmulighederne. Een ting synes alle at have været enige om: At opsparing gennem livsforsikring er en af de gunstigste former for opsparing, man overhovedet kan foretage, fordi indbetalingerne til livsforsikring kan fradrages på selvangivelsen.

Også udbetalingerne er helt skattefrie, såfremt de årlige indbetalinger holder sig indenfor 3000 kr.

De ved naturligvis, at gennem livsforsikring sikrer De økonomisk Deres familie ved dødsfald, men - er De egentlig helt klar over . . . . .

---

at tager De skattefordelen i betragtning, er livsforsikring (jfr. forbrugerudsendelserne) den sikreste opsparing med den højeste forrentning.

CODAN
FORSIKRING

Algade 31 . Aalborg . Telf. (08) 12 43 33

Styrmandsrettigheder

Noget andet, vi havde noget sjov med, var styrmandsrettighederne, idet nogle drenge var båds mænd, andre juniorstyrmande samt konvojledere. Vi indførte da synlige beviser på deres værdighed. Båds mændene bar en gul vinkel, juniorstyrmande to gule vinkler og konvojledere tre gule vinkler på venstre overarm.

I den forbindelse bør nævnes en oplevelse, der fortæller lidt om den friske ånd, der herskede i hele afdelingen.

Der var sket dette, at et par af drengene havde overtrådt vort reglement på en langtur til Ryå, og straffen lød på 14 dages karantæne fra klubben samt fortabelse af styrmandsretten resten af sæsonen.

Da de 14 dage var gået, mødte de to drenge friske og veloplagte til roning, men

den ene havde ikke taget sine to vinkler af, men derimod syet disse korslagte.

Ved spørgsmålet om hvad dette skulle betyde, lød svaret: – X styrmand (forhenværende styrmand) – og så var alt glemt.

Afløsere

Som afløser på posten som leder overtog Martin Olsen jobbet bistået af Kurt Thomsen, og begge viste, de kunne føre traditionerne videre, så der op gennem årene stod respekt om dette arbejde.

Det skal her i jubilæumssæsonen være mit ønske for klubben, at ungdommen i Aalborg fortsat må have et fristed, hvor den kan få fri udfoldelse, modnes og blive voksen. Med den nye leder, Hans Jensen, ser jeg med fortrøstning fremtiden i møde.

Poul E. Ehlers.

Langtursroerne går i land.

Alle roere får tanket op hos:

GULF Service Station

vl S. J. Carstensen

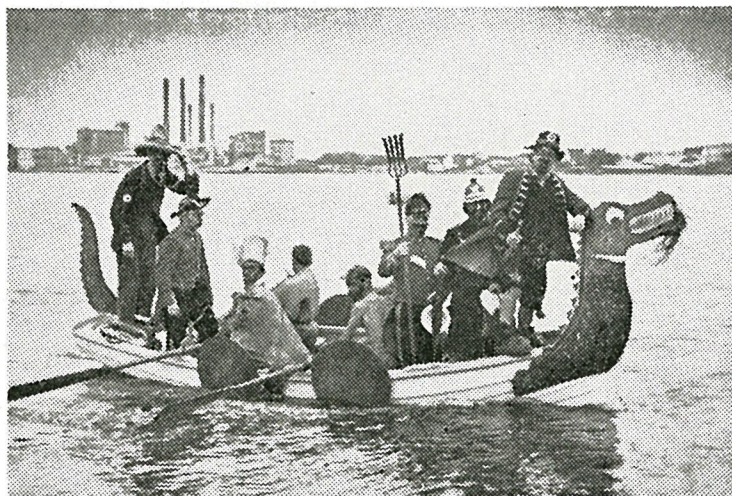
HOBROVEJ 396 . SKALBORG . TELEFON 12 47 08

Benzinautomat i døgndrift

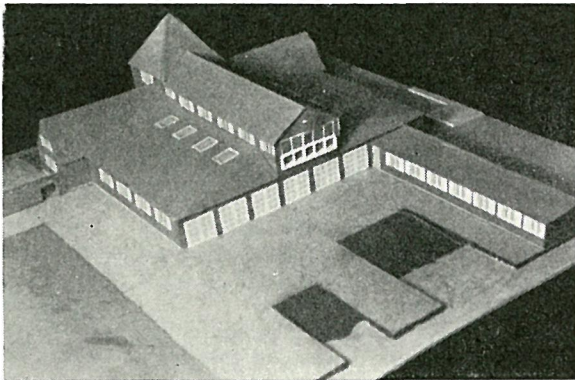
Alt i udstyr til bilen - Autogas - Bilvask - Smøring

Bilreparation samt i tilgift byens bedste service.

Kong Neptun og hans følge på vej til Aalborg Roklub.

En model af det nuværende klubhus.

Tanker om klubben i anledning af jubilæet

Ligesom vi ved roklubbens forestående 85-års jubilæum kan glæde os over vigtige forbedringer i klubhuset, fejrede vi klubbens 60-års jubilæum med indvielse af et helt ombygget og udvidet klubhus.

Allerede i krigens sidste år blev der arbejdet med planer til et nyt klubhus, fem gange så stort som det gamle. Men da man i november 1945 satte spaden i jorden, var det til et mere nøgternt projekt, afpasset efter de økonomiske rammer og under det største besvær med at skaffe alle slags materialer på grund af byggerationeringen. Byggeriet omfattede udvidelse af bådehallen og omklædningsrummene med bad og sauna, der var noget helt nyt i Aalborg. Hertil kom overbygningen med klub- og gæstelokaler, samt bestyrelsesværelse, værksted og robassin, som en københavnsk klub en kort tid havde været ene om.

Indvielsen

Det var med virkelig glæde og stolthed vi holdt indvielse i august 1946.

I de forløbne 25 år er der ikke sket væsentlige forbedringer før de i vinter foretagne byggearbejder med udvidelse og modernisering af badeforholdene samt varmeinstallation i omklædningsrummet, og det har jo været særdeles påkrævet i mange år.

Der er formentlig enighed om, at disse arbejder, som vore kammerater har udført i deres fritid og uden betaling, ikke kan ønskes bedre, men alle er vel også enige om, at dette ikke er nok.

Når vi derfor nu skal styre mod klubbens 100-års jubilæum, vil der være mange ønsker at opfylde. Det vigtigste må vel være at få garanti for, at klubben kan blive på det nuværende sted uden risiko for, at planer om havneanlæg, broforbindelser o. lign.

gør flytning nødvendig på et uheldigt tidspunkt.

Motionsrum

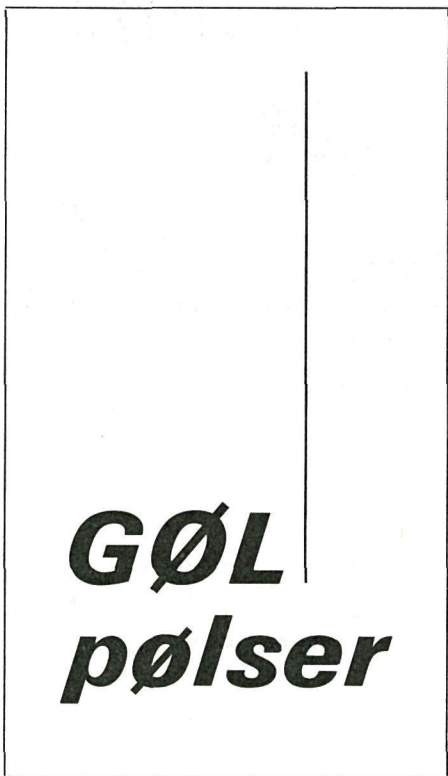
En udvidelse og modernisering af klublokalerne er meget påkrævede. Med den stadig længere fritid vil det være rimeligt at forvente, at flere og flere unge vil være i klubben, såfremt lokalerne indbyder til det. Allerede til den kommende vinter vil der være varme på 1. sal, så det vil jo være et skridt på vejen.

Bådehallen er overfyldt – og der er for kort afstand mellem bådene til skade for

disse og ulempe for roerne. Der bør være en adskilt afdeling for kaproningsmateriel, og det vil formentlig også være ønskeligt at få anskaffet specialvogne til let transport fra og tilbage til hallen fra slingersen. Hertil kommer motionsrum, og et svømmebassin i græsplænen skulle vel heller ikke være nogen uoverkommelig anskaffelse.

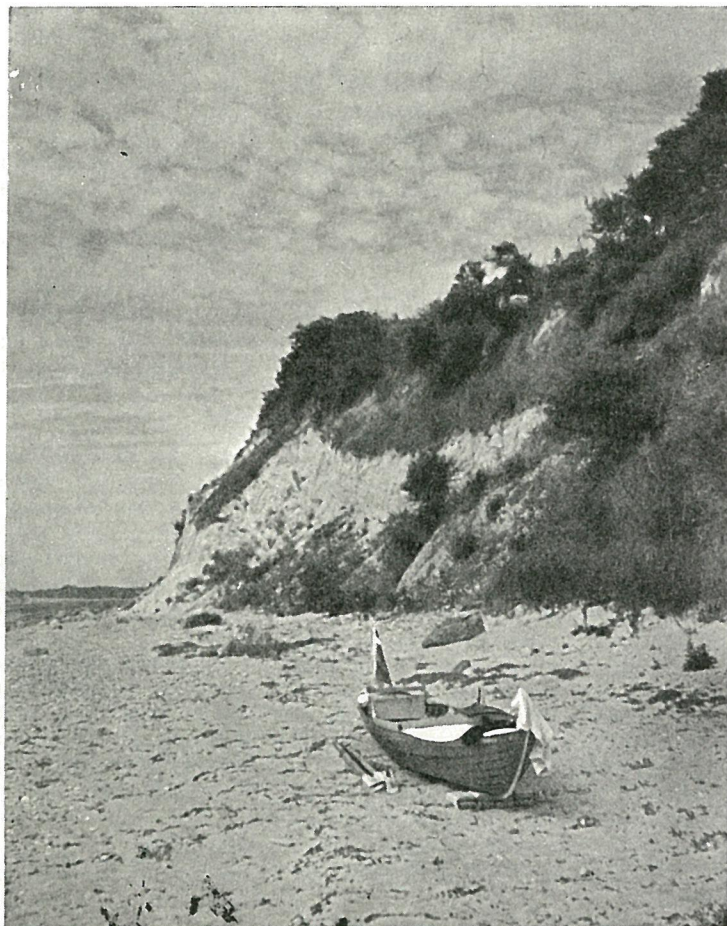
Der er ingen tvivl om, at rosporten, med de enestående muligheder, som Limfjorden byder, fremover vil være den ideelle for en stigende del af byens befolkning – derfor bør der sættes ind på at skabe de bedst mulige forhold i klubben.

Vilhelm Bøgh.

Tomrer Hansen dæber »Langer« ved jubilæet i 1966.

Båden er trukket
på land,
og der er tid
til et hvil.

Kopi af logbog

---

for Maja (2-årsers inrigger, tilhørende Aalborg Roklub) for turen: Aalborg-Skagen og retur i tidsrummet 24. juli til 31. juli 1926.

Deltagere: Vilh. Christensen, K. Nielsen, Dinesen og K. H. Steensen.

Lørdag

Vejrudsigten, lummert, udsigt til torden, strømmen imod, en svag brise. Afgang kl. 20,05 med Pete (K.H.S.) på pligten, Mægler (V. Chr.) på tag og K.D. (K.N.D.) som styrmand.

Vesterladden passeres kl. 21,15. Lyn i sydøst og det trækker op til uvejr. Himlen bliver efterhånden fuldstændig overtrukket

og lynene kommer nærmere. Pludselig er uvejret over os.

Det regner nu ganske kolossalt, at vi beslutter at søge land for at slå lejr. Vi lander 2 km øst for Stranderholm og det er et hårdt job at få bagagen båret i land, da fødderne bliver stikkende i mudderet. Teltet bliver rejst og vækkeuret stilles til kl. 3,00. Roet ca. 14 km.

Søndag

Brrrrrrrr. Så tørner vi. Det er Pete, der vræler. Det regner endnu og vi får morgenkaffe pr. termos og smørrebrød. Stuver båden og pakker klunset, der er dyngvådt. Strøm og vind er imod.

Vi passerer en galease, som er sunket og begge master med sejl rager op over vandet. Ved ankomsten til Hals kl. 7,30, erfarer vi, at sejleren er Vega, på vej til Aalborg med is fra Norge, der er blevet vædret af et andet skib under tordenvejret den foregående aften.

Lodserne er lidt betænkelige ved vores fortsatte færd, da barometret nu er faldet fra regn til storm. Vi tager dog af sted, men desværre viser det sig, at der er for lidt vand over Normandshage. To mand er »havheste« og en skubber på, og således når vi brændingen.

Der står flere rækker brådsøer, og de er ikke ganske små. Vi drejer båden ret mod søerne og med nogle raske åretag slæber vi os igennem uden at få spor vand indenbords.

Vi følger kysten ca. 500 meter uden for brændingen. Der trækker mægtige tordenbyger op og søen rejser og bliver krappere.

Til tider må vi falde af for de værste bølger for at undgå at få vand ind. Kl. 14,00 passerer vi Hou.

Er inde i Aså for at få kaffe samt tømme båden for vand og kl. 19,30 indtages aftensmaden i Voerså. Da vi denne gang skal gennem brændingen, er denne så kraftig, at vi tager tre-fire søer indenbords. Der er nu bråd på søerne og vi beslutter at gå inden om Stensnæs fremfor at gå længere til søs.

Kl. 22,00 har vi fået nok og går i land ved Lyngså, hvor vi slår lejr. Vi går straks til køjs godt trætte efter den 21 timer arbejdsdag, som har givet 53 km.

Mandag

Efter strabadserne i går holder vi blå mandag til kl. 9,00. Der er hård modstrøm, så vi når først Sæby kl. 13,00. Efter Dinesen har vandret op på politistationen for at få logbogen stemplet, sætter vi kursen mod Frederikshavn, hvor vi ankommer kl. 17,00. Her indtages aftensmaden i Sejlklubbens pavillon.

Ankomsten rapporteres telefonisk til vore respektive hjem, og der sendes nogle brevkort til venner og bekendte. Afgang kl. 20,00 og en time senere går vi ind i Strandby havn. Teltet rejses, og vækkeuret stilles til kl. 5,00.

Tirsdag

Står alligevel først op kl. 8,30. Vinden er nu nordøst, svære søer med bråd. Fiskerne fraråder start, og da vi fra land betragter en fiskerbåds bevægelser i søen, beslutter vi at gå tilbage til lejren.

Nordjyllands Bogtrykkeri og Offset

SANKELMARKSGADE 9 . 9000 AALBORG

TELEFON (08) 121675

Lejren ligger næsten på byens strøg, så vi mangler ikke selskab. Lutter elskværdige mennesker.

En gammel mand, der for 50 år siden har ligget soldat i Aalborg, er begejstret over at træffe »bekendte« fra hovedstaden, og tilbyder os grønsager og kartofler til middagsmaden. Eftermiddagen fordrives sammen med »den indfødte befolkning«.

Først ved 19,00-tiden har vinden lagt sig så meget, at vi atter kan sætte kursen mod det store hav.

Et par timer senere lander vi i Ålbæk. Maja hives op i klitterne, og vi begiver os ind i landet med køjposerne på nakken. Først støder vi på et FDF-feriehus, hvorfra der lyder sang af klare pigestemmer. Mægler styrer lige mod døren med os andre i hælene, men bliver standset af en mand, der henviser os til badhotellet. Vi havde nemlig besluttet ikke at sove i telt for at spare tid med at slå lejr og bryde denne op igen.

Vor tid er begyndt at blive kostbar på grund af vejret.

Onsdag

Da vi kommer ned til stranden, ser vi, at der står en del sø. Brændingen under land er ret kraftig, idet vinden er stik nord. Styrmanden må derfor med ud at holde båden op mod søerne, indtil vi får vand under årerne, og med nogle kraftige tag for vi igennem.

Vi slipper dog ikke helt skadesløs ud, idet flere søer bryder ind over fordækket. En enkelt endda ind over skvatbordet og gør pligten morgenfrisk.

Alt synes at have sammensvoret sig imod, at vi når vort mål. Søen er så krap, at styrmanden ikke kan få tid til at trække sko og sokker på, men må pænt sørge for at holde kursen i det skrappe element.

Nu sætter det i med en silende regn, der lægger søen en del, ligesom vi stadig kommer mere i læ af landet. Langt borte ser vi stokmilen, og omsider passerer vi stadig i silende regn Klitgården. Det går stadig langsomt på grund af den svære modsø, men endelig passerer vi Fyrtårnet på ydermolen, og vi er i Skagen.

Båden hales op ved redningsstationen, og da vi er en smule forkommen sættes kursen straks mod Hotel Royal, hvor vi indlogeres af en særdeles hjælpsom vært, der senere fortæller, han i næsten en time har set os ase med at nå ind i havnen.

Logbogen forelægges det elskværdige politi, hvorefter mandskabet får landlov.

Grenen besøges, og vi bliver enige om, at hvor gerne vi end ville, kan vi ikke nå at runde Grenen og besøge Vester vov vov.

Om aftenen er vi til dans på Clausens hotel i stiveste landgangsdræs.

Torsdag

Kl. 7,00 drikkes der morgenkaffe på verandaen og kort efter staves Maja atter. For første gang under turen er solen kommet frem, og da vi glider ud af havnen skinner den næsten fra en skyfri himmel. Strømmen er sydgående, så alt er lutter idyl. Vort mål er at nå Voerså, ca. 75 km.

Ålbæk passeres kl. 12,30 efter 2½ times roning – ca. 18 km – men pludselig vender strømmen, og der må atter hives kraftigt i årerne.

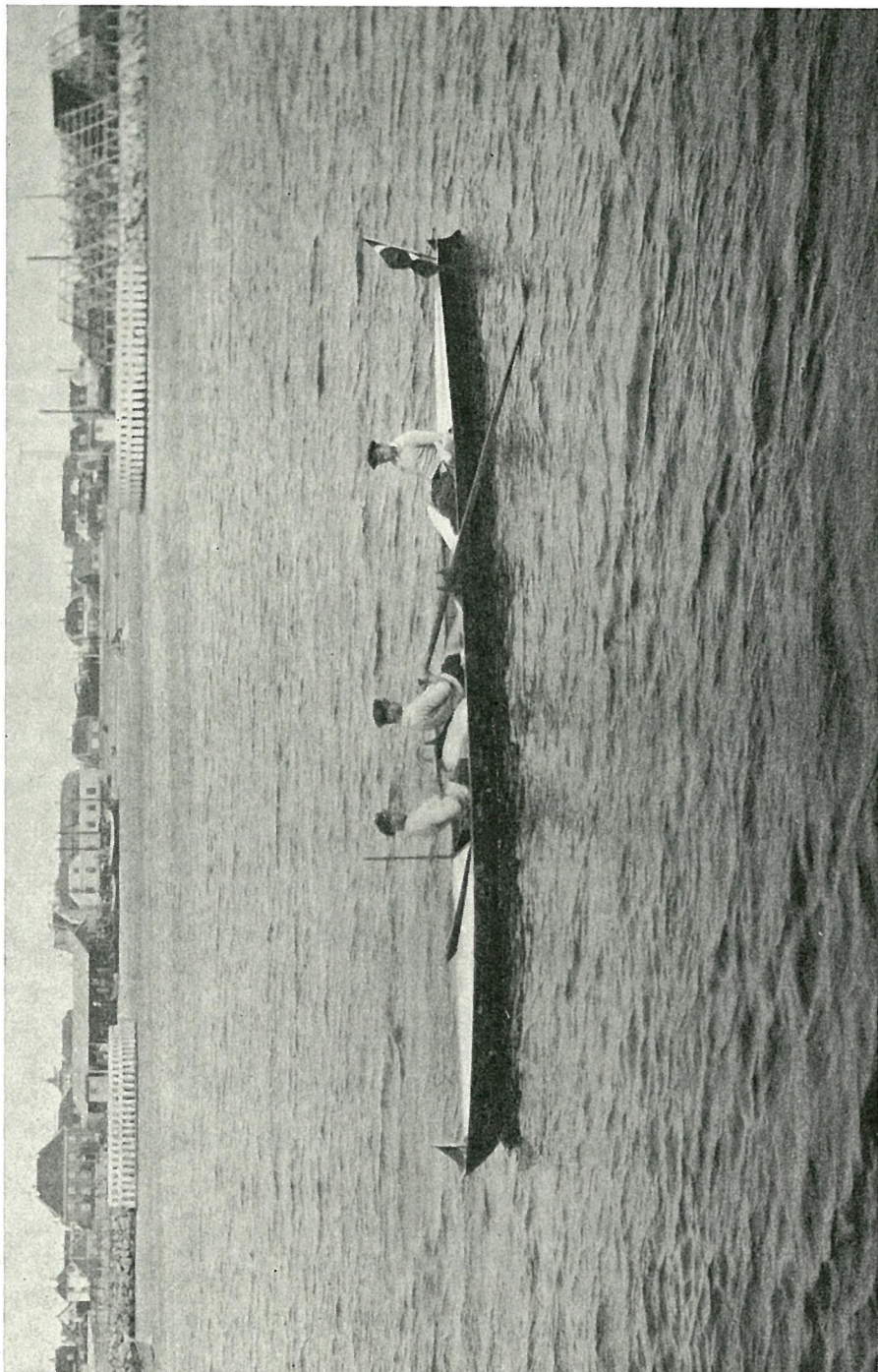
I. L. MOOSDORF

AALBORG TRÅDVAREFABRIK OG SMEDEVÆRKSTED

Fremstilling af:

**INDUSTRIHEGN - LÅGER og PORTE samt alt i
TRÅD- og SMEDEARBEJDE**

Håndværkervej 11 . 9000 Aalborg . Telefon (08) 12 10 88

På vej ud af havnen i Frederikshavn.

Det er ikke meningen at gå ind i Strandby, men et eller andet drager os, og der er mange mennesker på kajen for at tage imod. Fiskerne er vældig interesserede i at høre om opturen, og først kl. 16,00 sætter vi af mod Frederikshavn.

Vejret holder fint, og strømmen er ophørt. Landskabet skifter karakter, allerede fra Ålbæk er klitterne ophørt, og inde ved Frederikshavn er det nu marker og agre, der når helt ned til Kattegat.

Kl. 17,00 fortøjer vi i Frederikshavn, men bliver kun et kort øjeblik, bl. a. for at sende postkort.

Ved 19-tiden passerer vi Sæby og kort efter ser vi en solnedgang, der kan måle sig med de smukkeste, man ser i Orienten. Hele himlen er purpurfarvet, og Sæby og Frederikshavn ses som silhuetter mod denne – det er ganske pragtfuldt.

Det er omtrent mørkt, da vi passerer Lyngså og kort efter går vi i land ved Voerså, hvor vi slår lejr for sidste gang. Vi har på otte timer roet ca. 75 km.

Fredag

Vi indtager kaffen i den dejlige krohave, og daser lidt og kommer først af sted kl. 11,00. Vinden holder i N.O., strømmen

er imod, med høje lange dønninger. Hou passerer ved 13-tiden og vi er i Hals to timer senere. Går op i byen og køber koteletter og laver stuvede grønræter til. Bedre middag har vi ikke fået længe.

Først ved 20-tiden ror vi fra Hals i stærk modstrøm og forsøger at nå Engholmstrand, inden det bliver alt for mørkt. Det er sejt at ro i det stille vand. Båden er så død, imod bevægelserne på Kattegat.

Vi kan ikke finde broen ved Engholmstrand, da det er ret mørkt.

Kl. er 23,00 inden vi er der. Udsede tager vi køjesækken på nakken og går ind til den flinke vært hr. Jørgensen, som vi af erfaring ved altid tager godt mod roerne. Vi bliver ikke skuffede.

Lørdag

Tørner ud kl. 7,00, drikker morgenkaffe og sætter kursen mod Aalborg. To timer senere fortøjer vi ved vor landgangsbro.

Båden spules og tørres af.

Vi har haft en sommerferie, som vi aldrig vil glemme, og som helt igennem blev en fornøjelse for os alle i kraft af det gode kammeratskab, der til alle tider og under alle forhold gjorde sig gældende.

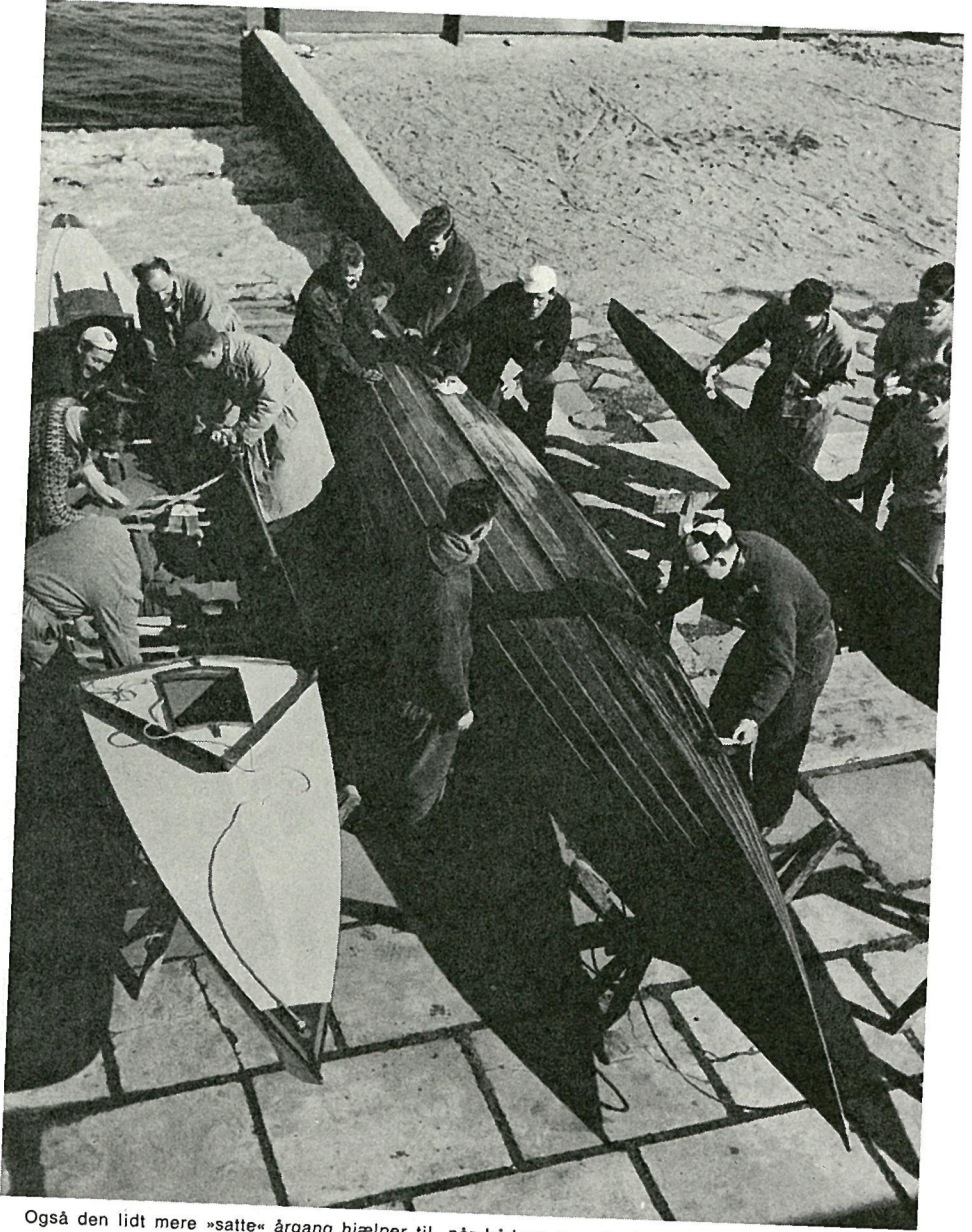
K. Nielsen Dinesen.

Alle roernes frisør

Paul N. Jensen

VINGÅRDSDAG 17

AALBORG . TELEFON 12 82 84

Også den lidt mere »satte« årgang hjælper til, når bådene om efteråret skal have en »make-up«.

For første gang på rolandsholdet

Sæson 1968 startede i september 1967 med træning 4 gange ugentlig. I januar 1968 blev det sat op til 5 gange ugentlig og så endelig i marts måned kunne vi afhente den ny otter. Så snart fjorden var isfri indledte vi træningen på vandet i firere og otter med følgende besætning:

1. Tommy Møhler
  2. Mogens Pedersen
  3. Svend Johansen
  4. Martin Granding
  5. Jens »Sigfred« Hansen
  6. Jens Erik Nielsen
  7. Niels Erik Horman
  8. Bernhard Andersen
- cox, Hans Jensen

Ved standerhejsningen den 7. april blev otteren døbt »KAP 67« af D.I.F.'s formand Gudmund Schack.

Til Bagsværd

Efter meget intens træning, på Limfjorden, med det bedst tænkelige vejr, hvor træningsprogrammerne strammedes hver fjortende dag, drog vi med god samvittighed til forårsregatta på Bagsværd sø. Trænings-

fliden blev her belønnet med en sejr på tre længder over DSR.

Efter dette blev der i krogene talt om Aalborgs otter som aspirant til trelandskampen i Amsterdam. I Viborg gentog otteren succes'en, og så kom der for alvor gang i snakken og skriveriet om landsholdsplads. Træningen til Brabrand regattaen, hvor udtagelsen skulle finde sted, blev strammet så meget, at flere på holdet udtalte sig om, at nu var Frank blevet tosset. Vi knoklede vandet tyndt lige til Brabrand regattaen, hvortil vi ankom tre timer før vi skulle ro. Båden blev rigget, og vi kørte ud til skov og strand, hvor vi så gik en lang tur for at få nerverne under kontrol.

Landsholdsplads

Er alle klar . . . RO!!! Og hvilken start, vi fulgtes til 500 m med Skjold, Roskilde og KR. Så kom der virkelig skred i båden, og ved 1000 m havde vi en mindre spurt (Frank's special!) Nu førte vi med en længde, dette må Bernhard have syntes var for meget. Han fiskede lidt i det og tabte åren med det resultat, at vi i et nu var på en »sikker« fjerdeplads.

Mange var mødt op med festlige skilte for at gøre afrejsen til Holland til en rigtig ro-begivenhed. Her ses holdet med træner på vej op i maskinen i Aalborg Lufthavn.

En kaproer på testcyklen.

Bernhard bed nu tænderne sammen, og de andre hjalp til, og efter endnu 500 m roning var vi på andenpladsen efter Skjold. I mål 2,8 sekunder efter Skjold i tiden 5.53.8. Vild jubel.

Til Amsterdam

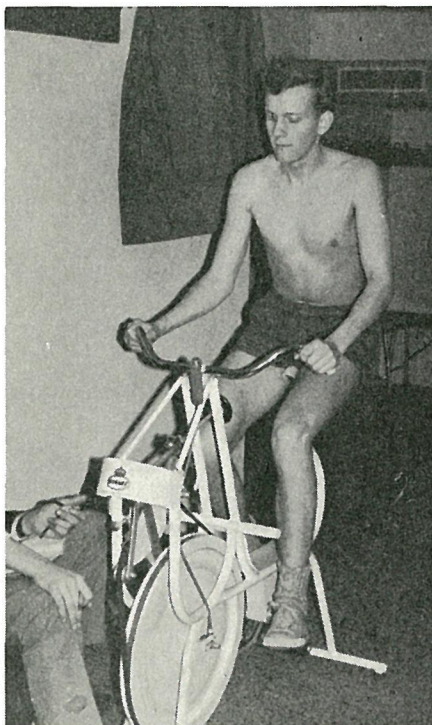
Efter at have sagt farvel ved lufthavn-bussen til en af vore fan's, Maren, kørte vi til lufthavnen for at blive fløjet til København. I lufthavnen var det meste af ungdomsafdelingen mødt op for at gøre os opmærksom på, at de selvfølgelig ønskede os held og lykke samt så, at vi kom hjem med førstepladsen i behold.

Velankommet til Schiphol-Airport blev vi afhentet af hollandske ledere og kørt til Motel Amsterdam, hvor vi blev indlogeret på tresengsværelser. Vi drog til Bosbaan regattabane for at tage banen i øjesyn, oh, hvilken pragtfuld bane omkranset af træer og med tilskuertribune til 10.000. Næste dag 28. juni gik med rigning af otteren, samt træning formiddag og eftermiddag.

Den store dag

Det blev lørdag 29. juni, dagen hvor selve landskampen skulle være. Vi fik udleveret vore landsholdstrøjer. De hvide bukser havde vi fået overrakt af klubben inden afrejsen over en kop kaffe, hvor daværende formand Kaj Munk ønskede os held og lykke.

Kl. 16,35 gik starten. Vi startede så voldsomt, at vi førte de første par hundrede meter, men så var det også slut med kærligheden fra tyskerne og hollænderne. Det gik bedre med at følge med vore landsholdskolleger fra Skjold. Dem kunne vi lige holde, således at ved 1000 m førte vi foran Skjold med 0.01.17 min.!

Det var ganske vist svært for mig at se, da der var fire baner mellem Skjold og os. På det tidspunkt var de andre ca. tre længder fra os. Ved 1500 m var stillingen den, at vi var sakket agterud med 1 længde til Skjold, og således var stillingen i mål.

Humøret i behold

Trætte, men dog med humøret i behold, fik vi båden på plads. Efter at alle var kommet nogenlunde til sig selv udvekslede vi de medbragte askebægre med Holland 2.

Søndag den 30. juni deltog vi i et otterløb, men blev desværre slået ud i de indledende heats.

Resten af dagen gik med rundtur og pakning af båd og bagage. I Kastrup var der en del besvær med at få alle roerne, dog især Mogens og Martin, frikendt af nogle af landsholdskollegerne fra Lyngby Dameroklub, men vi nåede dog velbeholdent til Aalborg en dejlig tur og en oplevelse rigere.
Hans Jensen.

Den møreste
filet og
det bedste
inderlår
her i byen
har vi
hånden på

V I Ø N S K E R

KLUBBEN TIL LYKKE MED DE 85 ÅR

Alfred Christensen
Leo Quist
Poul R. Nielsen

R O K L U B B E N S S L A G T E R E

Morgenstund har guld i mund

det vil alle morgenroere bekræfte. At mødes med kammeraterne, lægge båden ud fra slingersen på den blå fjord, i hvis småbølger solen spejler sig, sætte kursen mod Egholm forbi A.D.R., Kajakklubben, Sejlklubben, »Vestre Bådehavn« med dens mange skibe og i nord Andels Cementfabrikken med skorstenenes imponerende røgfaner og mod vest de milevide grønne marker, se Limfjorden dele sig og Egholms kendte kyst, »Kosten« og »Kronborg« dukke frem, alt imedens du ivrigt trækker på åren og føler velværet stige i dig, til styrmandens »velroet« forkynder, at »Kosten« er passeret – det er optakten til den helsebringende og afslappende motion, som morgenroing er.

Båden vel vendt

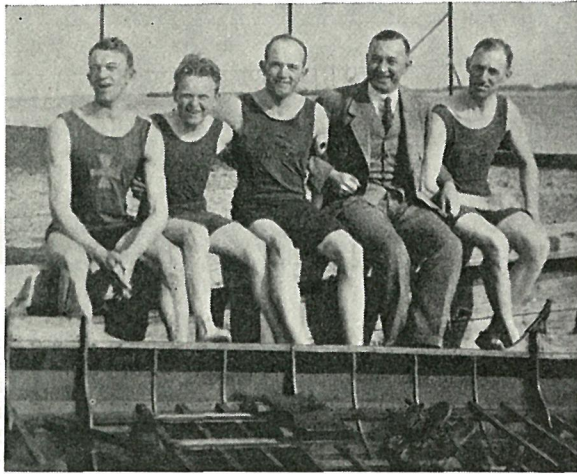
Båden vel vendt, nyder vi på hjemturen synet af fjordbredderne med de travle søsterbyer, passerer en moderne, vestgående coaster, men må iøvrigt trække hårdere,

nu da strømmen er imod, således at vi rigtigt glæder os til styrtebadet, da vi igen lægger til ved slingersen. Med blodet hurtigt pulserende efter dette, lader vi solen fuldføre aftørringen udenfor bådehuset i gode kammeraters muntre selskab. Det er veloplagte og glade, vi går dagens gerning i møde.

»ENGANG ROER – ALTID ROER« – vort gamle slogan – passer ikke mindst på morgenroerne, hvoraf mange har roet hver sommer i 30-40 år og bringer følgende, blandt lidt ældre roere kendte hold i erindring: »Sodavandsholdet«: Aage Schultz, I. P. Langdahl, Laue Holm, vinhandler Jørgensen, »Morgenrøden«: K. H. Steensen, Vilh. Christensen, Harry Rasmussen, Bass Hansen, Ejner Davidsen, tidl. »Sodavandsholdet«, K. Ørnbo, Steinfeldt og Dinesen, hvoraf de tre sidstnævnte »seniorer« stadig nyder rosporten daglig.

Et par af de mange »morgen-friske« firere i 1928.

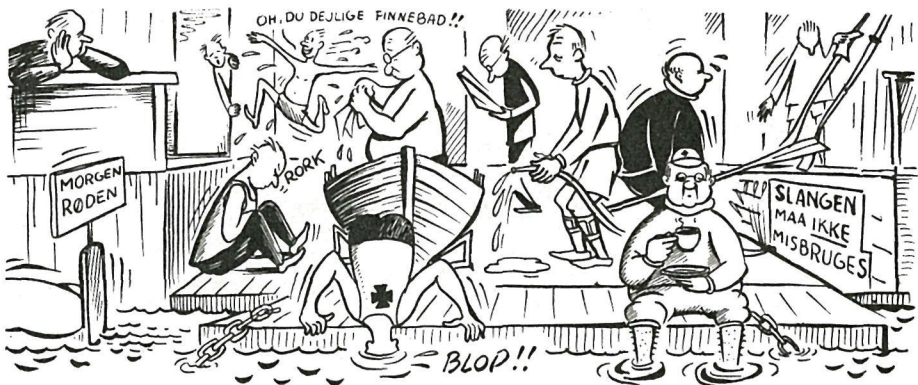

Morgenrøden 1929: Vilh. Christensen, Sigurd Müller, K. H. Steensen, K. W. Dinesen og cox: Ludvig Jørgensen.

To bankhold!

To bankhold – et fra dav. Diskontobanken med C. O. Christiansen, fuldm. Rasmussen, Høyer m. fl. »Reimersminde«, »Jydsk Andel« G. Daugbjerg. Endvidere Arnold Larsen, »Smækker«, Pelle, Hans E. Jensen, Laur. Sørum, O. Dawids, Vilh. Bøgh, Berg Bach, Eigil Johansen, Hermansen, Poul Jensen, Aage Thomsen, Schøllhammer, Ras

Rasmussen, Thordahl Jensen, Sigfred Hansen, Alfred Christensen, Nøhr Frandsen, Leo Quist, Gunnar Scheuer, N. Chr. Andersen, Gilfeld, og flere, hvis navne ikke huskes i øjeblikket. – Fra kl. 5,30 morgen svinger disse morgenfriske »skeerne« og nyder det dejlige bad bagefter. Ikke så sært, at de trods de forløbne årtier »still are going strong«. K. Nielsen Dinesen.

En hvilken som helst morgen i klubben mellem kl. 6 - 8.

Holdet, der i 1969 vandt Tunnelmatchen over Cambridge. Fra venstre: Jens Hansen, Niels Erik Hoffman, Bernhard Andersen, Mogens Pedersen, Oluf Andersen, Svend Johansen, Martin Granding, Hans Jensen og Tom Holmberg.

Utallige er de revyer, som roerne har opført gennem tiderne, og hvad enten de har været for at skaffe penge til en slunken klubkasse eller blot for at fornøje, er de altid blevet en dundrende succes. Her ses personalet fra revyen i 1925.

Roernes American Tingel Tangel i oktober 1925

HUSET I RYÅ

samt: hvordan vi fik vort nye lokum

Frit skrevet efter hukommelse. Personer og navne, der vil fremkomme i skildringen, er autentiske, og ansvaret er mit.

Jeg er nødt til at starte fra begyndelsen for at få en smule ud af denne historie om Huset i Ryå.

På en pinsetur til Ryå lige efter krigen så jeg huset for første gang. Det var ikke noget opløftende syn, græsset var en meter højt, døren stod på klem, skodderne blafrede i vinden, bolværket var skredet ud i åen.

I huset var der en dyng halm i den ene ende, to trætte primus'er, do. sorte gryder stod på et køkkenbord, der hvor kaminen nu står. Ingen ruder i vinduerne, og for at gøre det hele fuldendt var tre af bjælkerne, der bar det halve af huset, knækket.

En skør idé

Nu havde vi på det tidspunkt en langturschef, der hed Gregers Daa Schrøder. Buffas og han havde fået den skøre idé, at jeg skulle være langtursroer. Vi roede vandet i åen tyndt. Så os gale på huset, og gik

i »flasket« på Gregers med forslag om at få det i brugbar stand.

Johan og Jens Kjær og undertegnede tog op til huset for at studere de knækkede bjælker. Jens og Johan var fagfolk.

De rystede på hovedet, men med lidt dunkraft, tre nye bjælker, megen slid og et slemt ord var den i orden.

Vi gav den alt hvad vi kunne, også madrasser og hynder i stuen samt petroleumslampe – det er min mors bryllupsgave, den ville hun gerne skænke. Efter et rått overslag kunne vi gøre det for 1.500 kr.

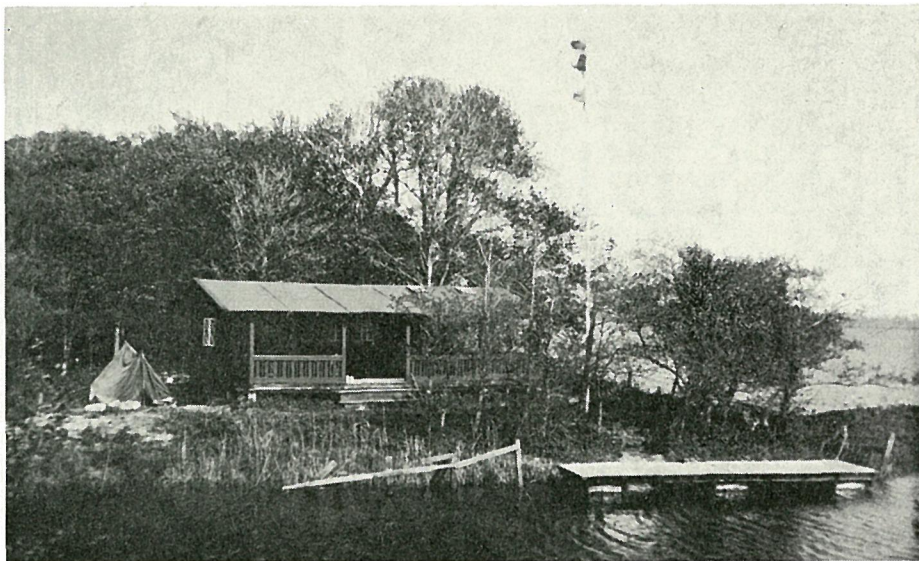
Vi søgte foretræde for bestyrelsen og tilbød at få huset gjort i stand med nyt tag, køkken med alt tilbehør, køjerum, varme og gardiner.

Bestyrelsen med Springborg i spidsen så lidt på os og kom med pengene – »Kanolle« var kasserer, men han var jo på vort parti.

Det nye lokum

Schrøder og Buffas gik i krig med at købe ind – vi skulle jo have noget for pengene. Jeg var imidlertid så uheldig at ryge ind i

Det færdige Ryå-hus.

en rafletturnering med en lille trind mand, der også var roer, og som var ingeniør i en flygtningelejr ved Rørdal.

Mens han sled med 20 flødeboller, røg jeg 10 store cigarer, og ind imellem sludrede vi om, at vi for en billig penge kunne få køjer, borde, lister til loft. Tre billæs forskellig gas. Det gjorde vi.

Buffas, svigerfader, Jønson, leverede hver gang bilerne. Men da vi skulle køre det ud af lejren, var der én der sagde: – Vi har intet WC. Vi kikkede hårdt på den C.B.'er, der stod ved porten og sagde brutalt: – Du skal komme op på kontoret!

Han strøg i en fart, os ned ad bilerne, op med hans tyskerskilderhus, og vort lokum var på vej til Ryå.

Der kom nu rigtig gang i byggeriet, vi savede og drak bajere og havde det vidunderligt. Vi lavede køjerum, pejs og køkken, loft, fik kaminen på plads, sat vinduer i, malet og gjort fint, nye brædder på terrassen, lavet jordvold – det var Hans Bastian, han var også bedst på friland.

Over alle bjerge

Vi samlede let 30-35 mand lørdag-søndag, og alle var i arbejde, men de er jo nu over alle bjerge, eller også er det deres sønner, der nu går i forreste række nede i klubben. Ehlers, Bob, Gertsen, Harry, Prins Erik, Risgård, Pedalen, Kris, Peter den Store, Fredberg, Kys Hans, Bro, Sæbe og Skolelæreren.

Kaj Munk var også en fin håndværker, og som han siger: – Ingen nævnt, ingen glemt. Selv sagfører Just fik vi til at male hus.

Søndag 21. august 1949 kunne vi slå dørene op – når vi holdt ved dem – og inde et dejligt hus – i hvert fald i vore øjne. Der var en mængde gæster, vel omkring et hundrede.

Gaver i massevis, bl. a. fra ADR, fra kæreste hr. guldsmed, vi fik alt i spisebestik – nyeste sølv, Niels Peters have-møbler – af de gode, sorte gryder og gaver fra GAR, som var os en god makker. De gav også madrasserne, og samme dag blev

Frank og Tove forlovet, mens vi salutede så det føg.

Nogle år senere

Nu gik der nogle år, men i 1961 kom Per Schmidt på sin stille måde og siger: – Vil I have noget gas til Ryå, så kan I finde en butik nede i Bispensgade. Der var lige det vi skulle bruge, selv glas, et stort bord og træ i massevis.

Preben rapsede så meget, at man skulle tro, vi havde lært ham op.

Martæng var jo tømrer. Ham fik vi fat i, for nu skulle det være rigtig godt. Oles far var murer. Han lavede ny kammervæg og ny skorsten samt sang og fløjtede, så det var en lyst at være der. Ja, og ikke at forglemme, vi fik lagt lys ind. Det var krybskytten William, der fik det arbejde, selv om det godt kunne knibe med at finde i seng om natten.

Tiden gik. Ryåfarerne skiftede, men det sidste, der er lavet ved vort gamle klubhus – for det er det jo, det vi kalder Ryåhuset – er vel nok det bedste, der er lavet til dato, godt håndværksarbejde og smart.

Det kunne jo nok smerte lidt, da de begyndte at tage vor gamle skæve dør væk. Døren peb lidt, det gjorde vi også, og vort dejlige vindue, som Buffas og jeg brugte en hel søndag til at sætte på plads.

Nu er der isoleret overalt, også i soveværelset. Bjælkerne er gemt inde i væggen – hvor skal vore mus nu løbe om natten og dratte ned i soveposerne. Men alligevel vil jeg sige til jer, som har lavet huset: – Som det står i dag, har det aldrig været bedre.

Med hilsen og tak fordi jeg fik lov til at skrive denne »ejenstil« og læse de gamle roblade samt dermed oplevede det hele endnu en gang.

Medlem no. N. . . .

(NB, jeg har lovet Nitte ikke at sætte hans navn under. Red.).

For første gang kan flaget gå til tops i Ryå.

Danmarksmestrene i 1939: Sigfred Hansen, Jens Aage Nøhr Frandsen, Louis Scatt-Petersen samt Henning og Egon Kanstrup ved en regatta i Hamburg.

Danmarksmester i letvægtsfirer i 1939

Redaktøren af nærværende har bedt mig fortælle lidt om klubbens første DM, som til trods for tidligere meget fine kaproningshold først hjembragtes i 1939.

Dette gamle letvægtshold bestod af Henning Kanstrup, Louis Schatt-Petersen, Jens Aage Nøhr Frandsen, Sigfred Hansen og cox Egon Kanstrup.

Henning og Egon Kanstrup er brødre, og det er bemærkelsesværdigt, at de begge midt under den hårde træning bestod realeksamen med gode resultater, de var altså kun 17 år, men er vel nok blevet noget ældre siden. Henning var elektriker, læste senere til ingeniør og er nu vistnok ansat i N.E.S.A. Bror Egon fortsatte sin karriere i rokлубben som styrmand og blev senere en anerkendt og berygtet træner i vor klub.

Louis var holdets humørmand, som med sine vittigheder og små sjoforter forstod at holde humøret oppe, når det kneb, han døde desværre nogle år senere af en uheldelig nyresygdom.

Problembarn

Jens Aage var holdets problembarn, som sine rige evner og gode boldøje til trods

aldrig rigtig lærte at styre 3' åren, han sagde ganske vist, at den var skæv, men? Han blev soldat samme efterår (husk: Garder), og hans kondi var så fin, at han med fuld oppakning kunne løbe fra en general til hest.

Han er nu avanceret til formand i klubben, så ham er det gået godt.

Nå ja, vi roede altså også, fra januar til oktober, gjorde forfærdelig meget ud af teknikken, og vor navnkundige træner Viggo Pedersen (tidl. Fredericia) sørgede også for vor kondi, ikke så meget med vægtløftning, som med knaldhård roning og løbetræning.

Vi startede både her og der (fra Hamburg til Oslo og alt mellemliggende), vandt og tabte med næsten samme sind, for vi vidste, at vi kunne vinde, kun svipsede det ved udtagelsen til NM, hvor vi blev slået med en spids af KVIK, som blev udtaget, men som senere tabte til Norske Studenter, som vi igen slog meget stort ved en kaproning i Bærum – ak ja.

En leg

Selve DM var en leg, med føring fra start

til mål. Så let er det, lidt foran i starten og så holde forspringet.

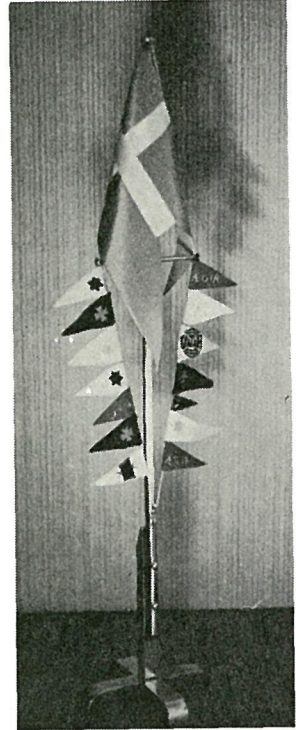
Jeg skal undlade at tale meget om den hårde træning, både teknik og kondi, for det er noget alle roere ved er en nødvendighed, for at nå topresultater indenfor al sport, kun vil jeg lige nævne, at den helt rigtige rytme i vores båd først indfandt sig efter DM, hvilket viste os, at der skal arbejdes meget og længe før det helt rigtige indfinder sig.

Vores periode som kaproere er en tid, vi alle nødigt vil undvære, vi lærte at selvdisciplin, sammenhold udadtil samt lyst til i den daglige træning at yde det bedste man formår, er en forudsætning for, at sportsmænd når gode resultater.

Dette gælder forøvrigt også dagens gerning.

Sigfred Hansen.

Sejrsmasten for flest sejre i nordjysk kreds i 1962 tilfaldt også Aalborg Roklub.

*-sækker
De
bagud?*

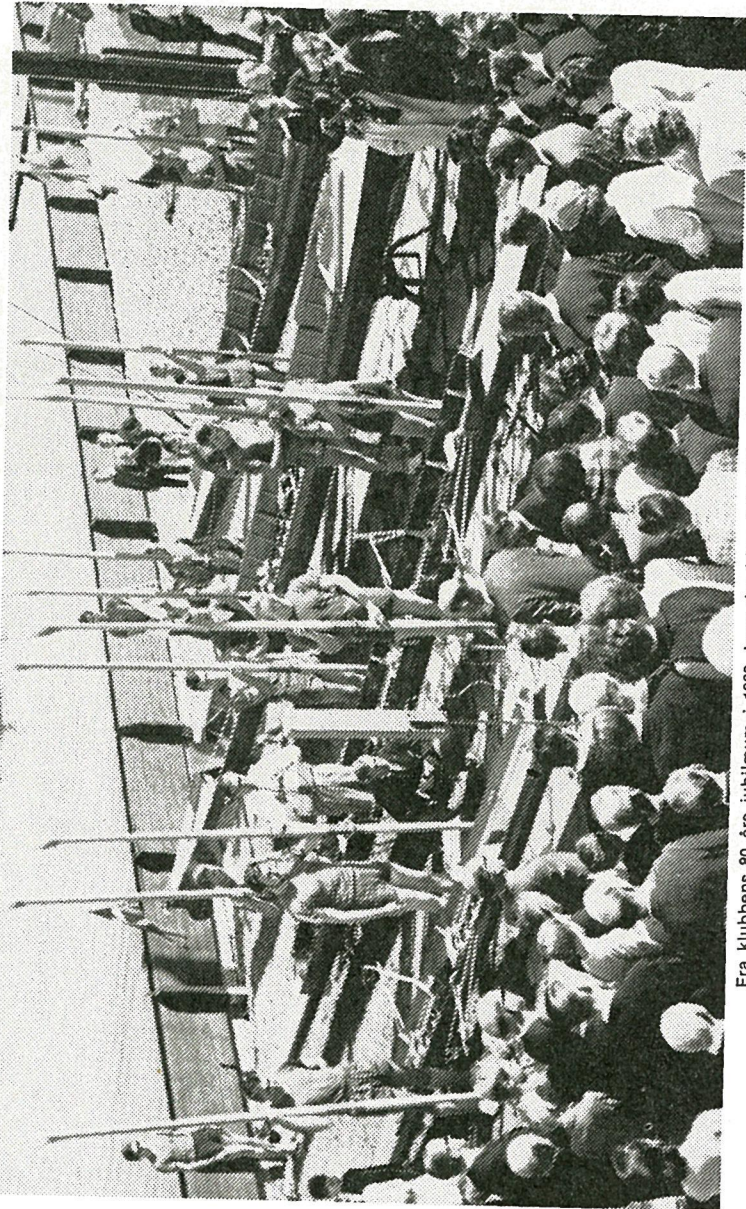
eller skaffer De Dem
økonomisk forspring
med en bankbog i ...

HANDELSBANKEN

- altid med i billedet...

Den store dag i 1966

Fra klubbens 80 års jubilæum i 1966, hvor der blev døbt ikke mindre end fire både.

Fra en af 30'ernes populære idrætsdage, hvor roerne altid vakte opmærksomhed med deres del af optøget.

*DEN
RIGTIGE
BANK-
FORBINDELSE*
ANDELSBANKEN

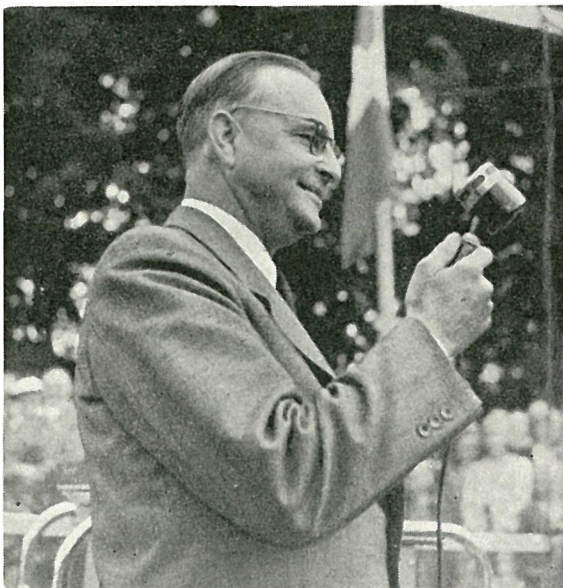

CENTRAL-TRYKKERIET

Indehaver: Poul Lauritzen

Danmarksgade 7-9 . Aalborg . Telefon (08) 12 17 00

Den mangeårige formand
Chr. Springborg på talerstolen.

G A R

Disse tre bogstaver står for foreningen »Gamle Aalborg Roere«. Som der står i GAR's formålsparagraf er foreningens formål dels at være bindeled mellem Aalborg Roklubs ældre medlemmer og derved bevare interessen for denne og dels at støtte roklubben økonomisk og på anden måde.

Foreningen blev stiftet ved en sammenkomst i det daværende »Kilden« den 3. juni 1935 på initiativ af den senere mangeårige formand i roklubben, købmand Chr. Springborg. Den første bestyrelse kom til at bestå af: Chr. Springborg (formand), Schandorff og C. G. Moosdorf. Kontingentet blev sat så højt som til kr. 2,00 årligt. Det første den nye bestyrelse fik arrangeret var en Old Boys rotur til ryåhuset i august samme år.

Mændene startede i robåde fra klubhuset kl. 8 og damerne og børn i motorbåd kl. 9. Fælles frokost og kaffebord med medbragte madpakker ved ryåhuset og derefter hyggeligt samvær med børne-olympiade etc.

til kl. 17, hvor hjemturen begyndte. Denne ryåtur blev en årlig tilbagevendende begivenhed indtil 1939, da krigen og tyskerne satte en stopper for ryåture. Disse blev i de følgende år afviklet som cykleture eller pr. hestevogn »ud i det blå«.

Ny formand

Ved generalforsamlingen i 1939 trak Chr. Springborg sig tilbage som formand og nyvalgt blev C. G. Moosdorf. Som et kuriosum skal her nævnes den første tur, den nye formand stod som arrangør af. Det var en aftentur med damer pr. rutebil til Støvring kro, hvor der blev serveret: sildeanretning, wienerschnitzel, saltmad og osteanretning, alt dette inklusive kørsel, musik og anden underholdning kostede kr. 3,25 (tre kroner og femogtyve øre).

I 1946, den 3. marts, afholdtes 10 års jubilæumsfest i Kilden, der var megen diskussion i bestyrelsen om afholdelse af den-

ne fest, så derfor skete det med et halvt års forsinkelse. Ligeledes i 1946 forærede den daværende bestyrelse Aalborg Roklub en ny båd til 60 års jubilæet, men da der var for få penge i kassen, måtte man ud med »riven« blandt medlemmerne.

Det skal retfærdigvis indrømmes, at bestyrelsen selv lagde fint for med det den gang svimlende beløb 375,00 kr., og resten af beløbet blev da også bragt til veje, så Roklubben fik båden med et års forsinkelse.

På generalforsamlingen i 1948 havde vi det såkaldte »ungdomsoprør«. Det blev startet af Gunnar og Ajs, som mente, at der skete for lidt i GAR. Resultatet blev en ny bestyrelse med (Skrald) som formand samt Gunnar, Ajs og Küster i bestyrelsen.

Ajs var dog ikke ny i bestyrelsen, men han havde åbenbart ikke fundet gehør for sine ideer i den gamle. Resultatet blev, som altid med »nye koste«, større aktivitet med bl. a. udflugter til kaproningsstævner, indførelse af det årlige juletræ for medlemmernes børn o.s.v.

70 år

I 1956 fyldte Aalborg Roklub 70 år, og denne begivenhed blev af GAR fejret ved at forære klubben en to årers inrigger. Men denne gang var pengene til stede, så det voldte ingen problemer.

I 1960 fyldte GAR 25 år, og det skulle selvfølgelig fejres på behørig måde. Festen blev holdt i Kompagnihusets lokaler. Der var mødt ca. 100 medlemmer og damer, og det blev en af de helt store GAR-aftener med taler og sange og en gevaldig stemning både under middagen og til hen på de små timer.

Mange vil sikkert endnu erindre den pragtfulde fane, foreningen fik overrakt fra roklubbens bestyrelse, og som Ib Stetter overrakte (hvor er den forresten blevet af?)

I 1961 fik GAR igen ny formand, idet Støckel overtog posten, men den gamle bestyrelse havde med generalforsamlingens tilslutning dog sikret sig, at kommende bestyrelser ikke blev »hængende« for længe, idet man havde fået vedtaget en lovændring som påbød, at et bestyrelsesmedlem ikke måtte sidde mere end to perioder à 2 år. Allerede samme år til roklubbens 75 års jubilæum, var der igen så mange penge i kassen, at det kunne blive til en ny båd, den blev dog, på grund af leveringsvanskeligheder fra Løgstør, først afleveret til klubben i foråret 1962.

Høstbal

Med Ehlers og Støckel som foregangsmænd blev i 1964 det første høstbal afholdt hos Søndergaard i Lillevorde. Denne fest har siden været en årlig tilbagevendende begivenhed, og den er uden tvivl, det af GAR's arrangementer, der vinder størst tilslutning. Mange GAR-medlemmer (og forøvrigt også roklubbens) glæder sig i lang tid til mødet på Kristenstrupgaard. I 1965 blev Sigfred formand, og han gik straks »i krig« for at skaffe midler til endnu en ny båd til roklubben.

På generalforsamlingen i 1966 fremkom han med forslag om at en gangs ekstra kontigent på kr. 25,-. Dette blev vedtaget, så allerede samme år ved klubbens 80 års jubilæum kunne GAR igen overrække en ny båd, denne gang en 4 årers outrigger. I

BUSSBORG
- et godt mål,
når det
gælder
moderne
herretøj

BUSSBORG
Bohansen
GRAVENSGADE TLF. 1212 21

1969 blev Støckel igen formand, og det er stadig ham, der står på »kommandobroen« i GAR.

Dette var et kort resumé af GAR's historie, der er utallige ting og oplevelser, som burde have været med.

Her tænker jeg på alle de mange sammenkomster vi i årenes løb har deltaget i i GAR. Alle de mange hyggelige »torskegilder«, og generalforsamlingerne, som er noget for sig, det er vist ikke i ret mange foreninger, der er en stemning og »oppositionstrang« som i GAR. De mange sammenkomster før og under krigen, hvor bl. a. Lars Christensen med sine tryllekunstner var med til at sprede hygge og stemning blandt både børn og voksne. Der kunne nævnes mange »gamle« roernavne, som har været med til at præge GAR, men skulle hele GAR's historie trevles op i enkeltheder, ville det fylde hele roklubbens jubilæumsskrift.

Flere medlemmer

GAR startede med 16 medlemmer og har i dag ca. 150, men der kan være mange flere, der er sikkert en del nuværende og tidligere roere, som har alderen og ancienniteten til at blive GAR-medlem, til dem vil jeg sige: meld jer ind, I vil glæde jer selv og gavne jeres gamle klub.

Har GAR sin berettigelse i dag? En del af de unge vil vel nok mene nej, vi kan selv. Men jeg tror, det er en lidt forhastet dom, som de fleste af dem vil ændre med årene. Gennem samtaler med roere fra klubber over hele landet har jeg mange gange mærket, hvor misundelige de er på Aalborg Roklub, som ikke alene har de unge, der gennem kaproning m. m. er klubbens ansigt udadtil, men også en stab af »gamle« roere, som i sammenhold med og kærlighed til deres gamle klub gennem årene har støttet og hjulpet efter evne. Og det tror jeg i høj grad, vi kan takke GAR for. »Skrald«, Tordahl Jensen.

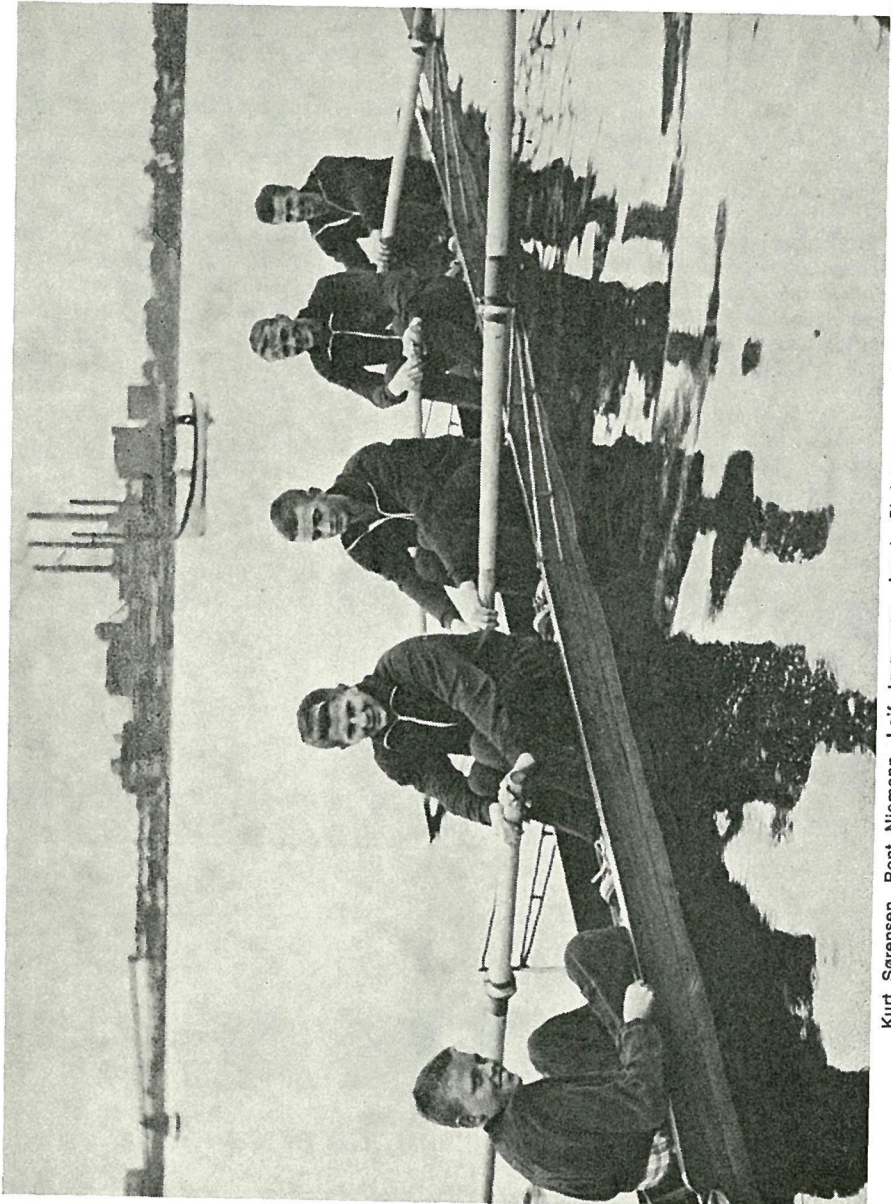
Kaproernes drøm under træningen.

- det lønner sig at gå til

FONA

- ih, de er så flinke...

Danmarks-
mestrene
1962

Kurt Sørensen, Bent Niemann, Leif Jørgensen, Jacob Christensen og cox: Henrik Hansen.

Danmarks- mester i letvægtsfirer 1962

I mange år har Aalborg Roklub givet sig af med kaproning med mere eller mindre held. Således bør det vel også være, hvis spændingen og interessen skal holdes vedlige, men ligesom soluret, der kun tæller de lyse timer, har roere også en evne til bedre at huske de for dem lyse timer.

Således hører sæsonen 1962 til nogle af de lyse.

Erik Hansen, der havde forestået træningen siden 1950, havde samling på tropperne, som bestod af 24 mand fordelt i 4 firere fra drenge- til juniorklassen (nu senior A), samt en dobbelt og 2 singlescullere.

Alle indstillet på at yde deres bedste. Det viste sig da også, at efterhånden som kaproningerne blev overstået, hjembragte vi pæne sejre og placeringer.

God drenge-firer

I 1961 havde klubbens drenge-firer været så god, at den havde vundet næsten alt hvad den deltog i. Mandskabet var nu i 1962 vokset op i begynderklassen, på nær l'en Jacob Christensen som endnu var så ung, at vi måtte søge dispensation for hans deltagelse i løb på 2000 m bane.

Resten af mandskabet bestod af Leif Nieman, Bent Jørgensen, Kurt Sørensen og styrmand Henrik Hansen.

Det er ofte således, at et godt drengehold som rykker op i voksenroning ikke kan klare sig.

Anderledes var det med vore »drenge«, de formåede også at klare sig i begynderklassen.

Efterhånden som dette mandskab havde lagt alle begynder-firere bag sig, samt været med til at vinde flere otter-løb, var det blevet klart for Erik Hansen, at dette mandskab måtte være lidt mere end et sædvanligt begyndermandskab. Det sad bl. a. inde med en for begyndere meget fin teknik parret med vilje til at skulle have noget ud af ethvert løb.

DM forude

På et eller andet tidspunkt må Erik Hansen have set muligheden – ved at sammenligne præstationerne med de bedste letvægtsfirere – med vor begynder-firer – for at hjembringe et dansk mesterskab i letvægt.

Kunne vægten bringes ned til det lovbefalede 67,5 kilo i gennemsnit, så det lovende ud.

Typisk for Erik Hansen blev det hele gjort færdigt meget stille, først ved anmeldelserne blev det klart, at Aalborg Roklub blandede sig i letvægts-firer.

Roforeningen Kvik, der vel egentlig var favorit til titlen, har nok ikke bekymret sig særligt over den for dem ukendte Aalborg-firer.

Mesterskaberne foregik på Sorø sø 5. august 1962.

Vore favoritter skulle starte kl. 14,50 mod Kvik, Skjold, Fredericia og Kerteminde. Selveste Gunnar Nu Hansen skulle sørge for at fylde æteren med begivenheden.

Det var tilfældigt, at jeg var i nærheden og overværede, at Gunnar Hansen skaffede sig oplysninger om mandskaberne for at have noget stof at gå ud fra, bl. a. at Kvik var kendt for at være det bedste.

Gunnar »Nu«'s brøler

Da løbet var startet, hørtes heller intet om Aalborg, men Gunnar Hansen fortalte om Kviks fine placering, vi andre kunne efterhånden se bådene og morede – nej, glædede os over, at Aalborg sikkert var i spidsen med en stil, der var en fryd for øjet.

Pludselig bliver Gunnar Hansen klar over sammenhængen, skynder sig at fortælle, at nu kommer Aalborg meget stærkt – går forbi Kvik og vinder. Det gjorde Aalborg, og dermed det andet danmarksmesterskab i klubbens historie.

Frank Pedersen.

Der blev virkelig slået på stortromme for «Roernes efterårsmarked». Her spadeseres der på Vesterbro.

Roernes efterårsmarked 1944 - 45

Bazar, nå, ja, det kender vi. Tombola og boder af forskellig slags, lidt hjemmestrikket og hjemmebagt – sådan sagde man på reklamebureauet, da jeg spurgte om de ville ordne den del af arbejdet, der skulle skaffe publikum.

Vi foreslog udsendelsen af foldere til alle husstande i Storaalborg – og det var dyrt. Når det så også skulle følges op af temmelig mange annoncer, vinduesudstillinger i byens forretninger, og hvad vi ellers kunne finde på som reklame. Efterhånden blev Otto B. (tegneren) da klar over, at vi sigtede adskilligt højere end til en almindelig tante-bazar.

Den nat vi rejste hele tabernaklet i håndværkerforenings sale, var bogstaveligt talt, alle klubbens medlemmer i gang. Over hundrede mennesker mødte op og medbragte madpakke samt værktøj. Vi havde nemlig kun én nat til at få det hele på plads.

Det var dejligt for de, der havde sat det hele i gang – og mindst lige så sjovt for alle de øvrige, der fulgte ideen op ved at lægge krop og hjerne til for at få det mest mulige ud af foretagendet.

Det var sport, det her.

Måneder før havde grupper af roere været i aktivitet med fremstilling af spil og boder, prøver, administration, og meget andet.

En forretning

Det var jo en forretning der skulle oprettes, for kun tre dage, så der var ingen tid at

spilde. Alt var delt op i arbejdsgrupper, med en sjakbejs i spidsen, som så udvalgte sine medarbejdere, hvadenten det nu drejede sig om en smed, tømrer, elektriker, maler o.s.v., og var der ikke nok faglærte, så viste det sig, at mange havde talent til at finde på utraditionelle måder at få tingene lavet på.

F. eks. lød ordren til en gruppe: lav et elektrisk spil, som er nyt og spændende, og som får folk til at betale, bare for at få lov. Gevinsten skal være det mindst tiltrækkende.

Eller en lille scene i et telt med små, korte forestillinger, eller find på noget til den store scene, der skaber liv i lokalet, og som er en sensation.

Jeg ville gerne fortælle om alle de foretagender, der efterhånden blev til i klubben før slaget skulle stå – men, det er nok en for lang historie.

Hele roklubben var længe i forvejen ét stort atelier eller værksted, hvor de fleste af roerne var involveret i et eller andet. Vi modtog besøg af pressen, for at vise dem lidt af vore forberedelser og skabe forhåndsinteresse for »Roernes efterårsmarked« og rygterne bredte sig.

Hård konkurrence

Det er klart, at der var spænding på for alle de implicerede, og konkurrencen var hård imellem de forskellige arbejdsgrupper om, hvem der kunne klare sin opgave både godt og billigt. Sagen er jo den, at jo færre udgifter – jo større chancer for et

De populære syngpiger bliver præsenteret før forestillingen.

godt overskud, så der blev pænt spurgt hos de forskellige mestre og chefer, om klubben kunne købe sagerne til en fordelagtig pris (vi bad,, principielt ikke om noget gratis). At vi så, i mange tilfælde, fik materialerne foræret, er en anden sag. Jeg tror nok, at der havde bredt sig en del velvilje hos folk for os. Og så var det vel også sådan at vi alle havde en særlig trang til at holde sammen, imod besættelsesmagten, holde fest og tænke på noget andet.

Vi startede offentlig med at sælge lodsedler for at skaffe kapital. Gevinsterne var f. eks. 1 cotton coat, $\frac{1}{2}$ kasse cigarer, 1 par sko, 100 cigaretter o.s.v. altsammen ting som var svære at skaffe.

Vi solgte 1500 lodsedler i løbet af kort tid, og til det var der selvfølgelig også en masse roere i gang.

Åbningsdagen oprandt og folk strømmede til, så stærkt, at vi af og til måtte lukke dørene, for at skaffe plads så de kunne få brugt deres penge. Boder, karussel, tombola, kastespil, dansegulv – alt var i fuldt sving.

Syngepigerne havde forestillinger solgt forud, de havde forresten stamkunder, der overværede den ene forestilling efter den anden, og gav øl til »personalet«. De »øndige« dansepiger med lårkorte roerbensving vakte stor jubel. Vi undgik at få Wehrmacht ind, ved at fortælle dem, at »festen« var privat.

Trætte, men glade

Efter 3 dages stærk aktivitet havde vi 35.000 kr. i kassen til vores byggefond. Vi var trætte, men glade, og så bestemte vi sørme at lave det samme igen næste år.

Og så gik hele det store cirkus i gang igen. Men, nu havde vi en masse erfaring at bygge på, så vi havde tid til at udspekulere nye måder at trække pengene ud af folk på, for det gjorde vi skamløst, men, vi gav dem også noget for pengene.

Denne gang gik det også. Nu var krigen slut, og der var kommet ialt 65.000 kr. i byggefondens kasse.

Se på vores dejlige store klubhus, det er resultatet.

Det var gode dage, og vi lærte hinanden at kende på en ny måde. Generationskløften var gjort betydeligt smallere, fordi vi havde været nødt til at trække på samme hammel. For nok var der konkurrence, men også hjælpsomhed mellem de forskellige arbejdsgrupper.

En ting, som vi gamle glæder os over, er at se, hvordan den nye generation også har fundet ud af, at det kan være godt, også for én selv, at yde noget uden anden betaling end den glæde og tilfredshed, der ligger i at slå et slag for klubben. Og så har man vel lov til at være lidt stolt af resultatet.

»Ais«, N. Chr. Andersen.

Gælder det kød, så:

Erik Mortensen

»KØDHALLEN«

BOULEVARDEN 32

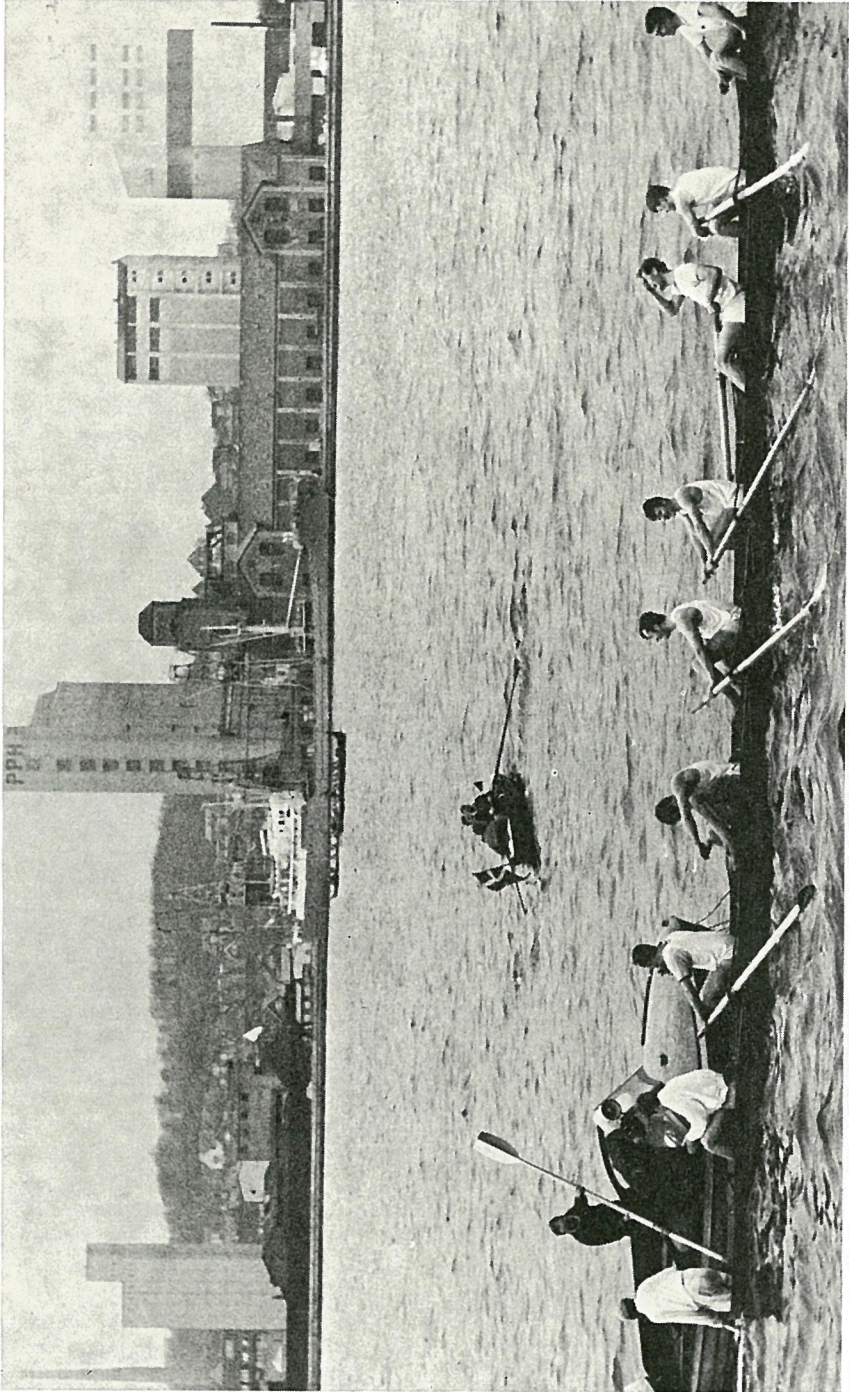
AALBORG

TELEFON 12 04 35

Schrøder præsenterer »Dr. Skæg«.

Nej, nu kan jeg ikke tage mere, synes 3'eren at sige og tager sig til hovedet. Billedet er hentet fra tunnelmatchen i 1969 mellem AR og Cambridge, hvor sidstnævnte går ned efter blot fem hundrede meters roning.

Danmarks- mester i letvægtsfirer 1968

Efter turen til Holland i otter trænede der videre i otter og firere. Ved den internationale Sorø regatta, hvor både sen. A og sen. B-otteren samt sen. A firerne vandt, gik det videre til den internationale Bagsværd regatta. Her kom så chok'et ovenpå de mange toppe på træningskurven, ingen medaljer eller førstepladser var med hjem fra denne regatta. Det var en helt ny fornemmelse, da vi kom hjem fra Bagsværd, var spørgsmålet, hvordan får vi et DM.

Et par fra otteren havde længe gået med tanker om at lave en letvægtsfirer.

Stroken, Bernhard Andersen, 5. Jens »Sigfred« Hansen, 4. Martin Granding fra otteren shanghajede Per Nygaard, som det år roede langturstroning, og undertegnede skulle så styre trods en vægt på 60,3 kg.

Det første problem var at de tre fra otteren vejede hver gennemsnitlig 5 kg for meget. Dette problem gav anledning til, at man kontaktede bokserne for at få at vide, hvad man skulle foretage sig. Opskriften var: hold op med at spise i 2-3 dage helt og holdent, drik så lidt som muligt. Når så dagene var gået, skulle man *bare* spise

Danmarksmestrene 1968: Hans Jensen, cox, Bernhard Andersen, Martin Granding, Jens Hansen og Per Nygaard modtager en erkendtlighed fra klubbens tidligere formand Ib Stetter.

bananer, grapefrugt, tomater el. lign. De tre fulgte forskrifterne, og vægten bragede ned mod de 70 kg.

Nu meldte der sig et nyt problem, for sultne som de jo trods alt var, var de meget let at irritere. Samtidig den helt enorme konditionstræning som vi var nødt til at gennemføre, for Per Nygaard kunne blive hevet op i den udholdenhed, som de andre havde fra otteren.

Gik ned

Nogle gange måtte vi indstille træningen, når det halve af træningsprogrammet var gennemført, da en af de sultne ikke længere kunne holde sig oprejst i båden.

Vi var nu klar til at drage af sted til Sorø for at gøre alt for at vinde DM. Vore konkurrenter fra Vordingborg, Roskilde, Kvik og KR spærrede øjnene op, da

vi gik på vandet. De var vant til at se en anden letvægtsfirer fra Aalborg som klarede en fjerdeplads sæsonen igennem. KR var favorit, da de havde vundet hele året med Vordingborg som nr. to.

Vi gik til start, og der blev som altid gasset lidt til de andre. Per fik at vide, at hvis han hang fast en eneste gang i afviklingen ville vi kvæle ham. Det havde han under træningen haft en del problemer med.

Begyndte at sejle

Vi røg så fra start med Vordingborg i førerposition og de andre både på linie. Ved 500 m begyndte båden for alvor at sejle, så ved 1000 m havde vi 1½ længde med KR som nr. to. Nu skred det for alvor og vi øgede støt og sikkert forspringet, ved 1500 m var det 2½ længde.

Vor normale afslutning var 30 »Bøf«,

Malermester

SIGFRED HANSEN

ØNSKER OGSÅ »GLÆDELIG JUL«

TELEFON (08) 13 84 43

»GENT«

v/ CHR. ANDERSEN

VESTERBRO 56 - 9000 AALBORG - TELF. 12 12 49

men jeg så på Bernhard, og var klar over, at det gad han ikke, så vi nøjedes med at banke 10 stærke af ved mål. 11 sek. eller 3 bådælængder var vi i mål før KR.

Efter at have passeret målstregen og var drevet af, skreg Per: – Jeg hængte ikke fast en eneste gang.

Vi roede til medaljebroen og fik overrakt mesterskabsplaketterne samt BT-pokalen af Kaj Munk samt lykønskninger af D.f.F.R.'s formand Carl Ettrup.

Så tilbage til bådpladsen, hvor Frank og de andæ var klar med lykønskninger og is.

Invitationer

Afslutningen på DM foregik i flere tempi, først stod der i aviserne, at holdet var sprængt på grund af vægt, det var det nu umiddelbart efter middagen i Sorø. Vi modtog en invitation til GAR's fødselsdagsfrokost i klubben, hvor vi modtog et sæt flotte manchetknapper samt en træningsdragt plus 2500 kr. til det overskredne budget til kaproning. Til sidst kom så invitationen fra borgmesteren, hvor alle DM-vindere fra byen blev hyldet samt modtog en sølvske med byvåbnet.

Hans Jensen.

Fra Aalborgregattaen i 1961. Smedemester Georg Gundersen overrækker medaljer efter sejr i otterløbet.

Flere og flere drikker PARK, fordi den er
fra Nordjylland (det er vi glade for) -
- men de fleste drikker den,
fordi den er god (det er vi stolte over) ...

AALBORG AKTIE-BRYGGERIER

Turen går til Silkeborg

Gennem mange år har det været skik, at et par hold ældre roere fra AR gjorde farvandene omkring Himmelbjerget og Ry usikre nogle sommerdage, og om disse holds fremfærd skal i det følgende berettes.

Traditionen – for en sådan har det udviklet sig til at blive – er vel oprindelig startet af Per Schmidt (Fona), Birger Mortensen, Tordal (Skrald), N. Chr. Andersen (Ajs) og Henriksen; ved frafald senere suppleret med vor populære formand samt historiefortælleren og slagtermesteren Alfred Christensen.

Turene har i udstrækning, varighed og hele deres gennemførelse holdt sig indenfor faste rammer med klimaks i Silkeborg Roklub, hvor Per Schmidts kulinariske evner år for år skaber først forventning og siden fryd hos de forvænte deltagere. Det fortælles, at Pers engelske bøffer og stegte ål simpelthen ikke overgås.

Endnu et hold

For 6 år siden kom endnu et hold til verden bestående af Dinesen, Siegfred Hansen og K. A. Nielsen. Dette hold supplerede sig året efter med Mogens Nielsen (søn af K. A.) samt Boye og årsagen til udvidelsen var denne: Dinesen er som bekendt begavet med særdeles gode talemåder – så gode, at Siegfred og K. A. mente, at også andre skulle have glæde af den stadige ordflod – og det var jo ligesom lidt lettere at bære, når der var flere »lidelsesfæller«.

Da Mogens blev gift og fik andre lyster, blev Gunnar Scheuer fundet værdig til optagelse på holdet, og da Dinesen sidste

sommer sammen med sin kone besøgte deres datter i USA – gik man ekspektancelisterne igennem, og udtrak Tage Gieffeldt og Jens Tingskou blandt de mange ansøgere.

Herved skete den udmærkede ting, at turen gennemførtes i 2-årsers både, og ved en stadig omflytning i bådene skabtes der et sjældent godt klima med dejlig roning i et vidunderligt sommervejr.

Begge hold, såvel »de gamle« som »vi unge«, har i de mange år tæret hårdt på Silkeborg Roklubs gæstfrihed, og vi er alle Holger Christensen og Tage Hammer samt Silkeborg Roklubs bestyrelse megen tak skyldig for lån af både, der altid har været i orden. I enkelte tilfælde har vi kunnet benytte D.F.f.R.s udstationerede båd.

Starten i Ry

Vor tur i 1970 startede med afgang fra de hjemlige kødgryder fredag aften sidst i juli, og i to biler kørte vi – med en passende pause – til Ry, hvor vi som altid indlogerede os på hotellet.

Værten her, Thomas Kjær Nielsen, har en fortid som overtjener på »Phønix« og er derfor kendt med ånd og tone, så velkomsten plejer at lyde omtrent således: – Nå, kommer I nu igen, I sjovere – og så er det som at være om ikke hjemme så dog blandt ligemænd.

Efter lørdag morgens frugale morgenmåltid, hvor Gunnar – som altid – lavede vrøvl over, at der ikke var fedt på bordet,

eller at det fedt, der måske var der, ikke var sådan, som han var vant til hjemme fra Hedvig, kørte vi til Silkeborg Roklub. Medens den mere arbejdsomme del af mandskabet klargjorde bådene og begyndte stuvningen, gik holdets kasserer K. A. og Sigfred deres sædvanlige fourageringstur, hvorefter man vovede sig ud på Remstrup å's vande.

Efter ca. 1½ times roning nåede vi Klüvers kanal, der danner indsejling til Brillerne: to små søer, der næsten altid er uforstyrrede og som omgivet af høje bøge er en herlig idyl. På dette dejlige sted indtog vi en beskedent forfriskning fra den medbragte køletaske – skam få den, der tænker ilde herom – og som altid tilforn afsang vi »Lille sommerfugl«.

Sporvognen

Således forfriskede koncentrerede vi os om den ædle roidræt, og for så rutinerede roere varede det ikke mere end yderligere en ca. 1½-¼times tid, hvorunder vi passerede Svejlbæk Færgetro, som vi *altid* – jeg gentager *altid* og også denne gang – roede

forbi; inden vi begyndte den årligt tilbagevendende diskussion om, hvor »Sporvognen« ligger. »Sporvognen« er selvfølgelig ikke nogen sporvogn, men Silkeborg Roklubs lejrplads i nærheden af Himmelbjerget, og på denne plads skulle frokosten indtages.

Trods diskussion og megen tale for og imod dette eller hint sted, fandt vi ret som altid, og den opulente frokost, dagens clou, blev trods mange gode råd til den medbragte chef, de la cousine, spist, kritiseret og fordøjet, acompagneret af et par af Brøndums de små . . . samt kaffe – og hvilken kaffe du laver, Sigfred.

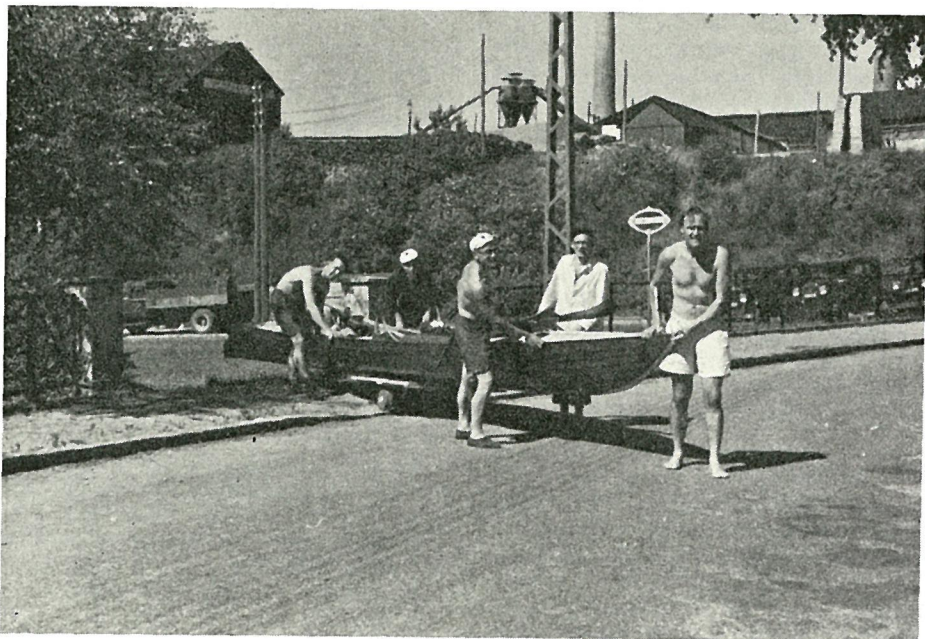
Således styrkede på såvel sjæl som legeme begav vi os atter ud på søens vilde vover og passerede Himmelbjerget.

Første langtur

På vejen mod Ry undte vi os en liden forfrisknings- og hvilepause, men da en enkelt af holdets nye deltagere – det var forøvrigt hans første langtur nogensinde – trods mere end 25 års medlemskab – ønskede yderligere at forfriske sig – blev det tydeligt

Så er der tid til skafning. Billedet er hentet fra en langtur med »Sir Walther« Braage, »Ais«, Jens, »Kanolle« og Gunner.

Også en landevej kan forceres i en inrigger.

gjort ham klart, at det jo ikke var en byggeplads han bevægede sig på samt hans dagstration i båden virkelig var opbrugt.

Af hensyn til den pågældende skal jeg ikke her nævne navnet, men den anden nykommer på holdet gjorde sig berettiget populær hos visse af de ældre deltagere ved rundhåndet uddeling af Paraganacigarer.

Vel ankomsten til Ry Roklub blev båden hastigt ordnet på græsplænen udenfor klubhuset, og vi ilede med temmelig forsigtige skridt under hensyntagen til vor fysiske tilstand – mod hotellet, idet vi alle glædede os til det varme bad; men god morgen, badeværelset var låst, afløbet stoppet og byens blikkenslager bortrejst på ferie.

Etagevask

Det blev altså etagevask, og indtagelsen af dagens middag skete i afslappet tilstand sammen med gæster, der i en årrække havde glædet os med deres gæstfrihed i et dejligt sommerhus ved Mossø.

De knallerter, som aftenen i forvejen var ved at drive en til massebord, hørtes over-

hovedet ikke denne aften eller nat, til trods for at de udstandselig blev startet og gasset op. Selv toggangen mellem Silkeborg og Skanderborg, der – efter Tages opfattelse, den foregående nat var passeret direkte gennem hans værelse, hvor hans nat og morgen var hengået med at tælle, om der gik lige så mange tog mod vest som mod øst – var denne nat så lidt generende, at Tage faldt i søvn på et tidspunkt, da antallet af østgående tog var i overvægt til fordel for de vestkørende, hvorfor Tages store problem den næste morgen var, om han ikke burde sætte sig i forbindelse med den lokale stationsforstander for ad tjenstlig vej at få denne misere rettet.

Vel opstået søndag morgen indkøbtes samtlige søndagsaviser, båden blev transporteret over landevejen til Ry Mølle Sø, og i den bedste del af de farvande vi færdedes i roede vi – som altid om søndagen på vor ferietur – til et sted, hvor der var skygge for de som ønskede dette og sol for naturisterne – et sted der rummede mange minder for veteranerne – bl. a. for den, der altid fraråder at drikke sodavand.

Mandag morgen igen fra Ry, forbi gårsdagens rasteplass, videre op ad åen, der på dette stykke løber igennem et herligt landskab udenfor de store færdselsruiter og mærkværdigt uberørt i sine linier, ud i Mos sø – et veritabelt hav midt i Jylland – til Klostermølle i nærheden af Gudenåens udløb i søen. Klostermølle er en af resterne af munkenes virksomhedsområde, da Cistercienserne sad i Øm kloster og er nu en papirfabrik, som vi ved velvilje fra ejerens side fik lov at bese.

Tidligere år har vi som regel forceret den smalle Salten å for at komme ind i Salten Langsø, hvor alle til søen stødende arealer er fredede og al landgang forbudt, men . . .

En »katastrofe«

På vejen hjem fra Mos sø var vi udgået for forfriskninger, varmen og tørsten var krævende, og efter at have gjort landgang samt vandret et godt stykke vej mod Emborg, hvor en af holdets deltagere påstod at der fandtes en klosterkro, befandttes denne at være lukket og nedlagt. Det var der en, som måtte høre meget for.

Imidlertid var der på vort hold nogle kulturpersonligheder, som absolut ville se Øm klostrets ruiner, hvilket de fik lov til. Imens fandt andre holddeltagere en veritabel smugkro – adressen udleveres på forlangende til personer, som ikke vil misbruge den – og vi fik tørsten slukket.

Tirsdag var hjemrejsedag, og da turen til Silkeborg i løbet af dagen var overstået, bådene rengjort og vi selv spulet i dejligt varmt vand i roklubbens herlige baderum kom afslutningen, hvor kassereren præsenterede os for turens mere barske kendsgerninger: – Penge. Dette fandt sted på Silkeborg Roklubs balkon vis a vis »Hjejlen«, »Ternen«, »Mågen« og de øvrige himmelbjergfarere.

Hjemturen foregik – bortset fra en bøfpause – så gnidningsløst som muligt, og vore lykkelige hustruer modtog os med åbne arme, glade for igen at se os solbrændte og med blink i øjet.

Ja, jeg kan jo kun tale for mig selv.

Men iøvrigt: – Tak for turen og på gensyn i Ry.

Knud Boye.

Medlem nr. 1, direktør Aage Schultz, døber en ny inrigger.

Spredte bemærkninger om kaproning i anledning af 85 års dagen

I Aalborg Roklubs love § 1 står: Klubbens formål er at give sine medlemmer adgang til at udøve rosport:

Nu er det så mærkeligt, at rosport er næsten ligeså mangeartet som der er medlemmer, idet hver enkelt dyrker den ud fra sine bevæggrunde og forudsætninger og kun får netop *det* ud af at deltage i rosport, som man evner at lægge i den.

Ordet »SPORT« kunne man vel nok have undværet i forbindelse med roning og erstattet det med »IDRÆT«, som efter mine begreber er nærmere den form for legemsbevægelse, som vi kalder roning, end sport.

Når mennesker, som ikke kender til roning skal udtrykke sig, er de altid klar over, at vi ror i »kaproningsbåde« og de tror, at alt hvad vi foretager os har med kaproning at gøre. Sandheden er, at også langt de fleste roere ikke har noget kendskab til kaproning og heller ikke, i deres tid, opnår at kende noget til det. Jeg vil tro, at kaproning ligesom kapløb må være noget af det første, mennesker har fundet på at kappes om. Mon ikke første gang to fortidsmennesker mødte hinanden flydende på træstammer, har den ene skullet vise, at han kunne opnå større fart end den anden?

Stadig en del røre

Da roklubberne for omkring 100 år siden begyndte i Danmark, varede det heller ikke længe, før kappestriden var taget op, som en vigtig del af formålet og anseelsen. Op til i dag skaber begrebet kaproning stadig

en del røre om sig, noget man kunne undre sig over, da kun omkring 1/30 eller mindre af roerne beskæftiger sig med kaproning efter reglementet.

De største begivenheder indenfor roning er kaproningsstævner. Møder og kursus, når det drejer sig om kaproning, er altid meget besøgt.

Hvad er da dette kaproning for noget, som til den ene side er ukendt for langt de fleste roere, men til den anden side optager andre i en grad der nærmer sig fanatisme.

Som fanatiker kan jeg svare: – Det er den mest besværlige og bedste idræt, jeg kender.

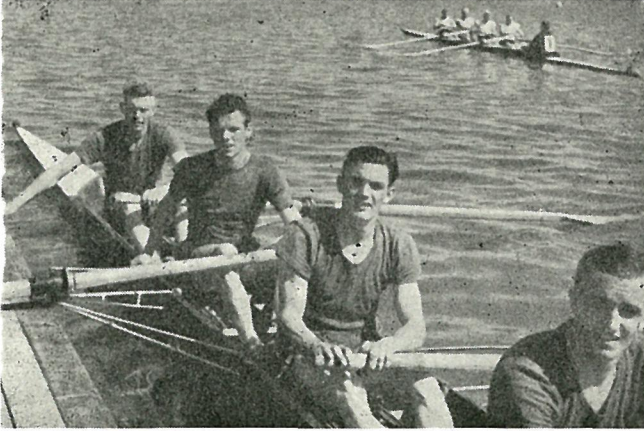
Efter at have arbejdet praktisk med kaproning i over 30 år, ses det tydeligt, at udviklingen i de sidste 10-15 år igen har ændret en del på roteknikken, materiellet og træningsmetoderne.

Må følge med

Således er det nødvendigt for kaproerne, klubberne med lederne hele tiden at følge med og tilegne sig det nye.

Med hensyn til klubberne, har det i de senere år undret mig, at de ikke mere selv er i stand til at oplære medlemmer, så disse bliver sagkyndige nok til at forestå oplæringen af de nye medlemmer, da så mange roklubber tegner sig for kaproning.

Det må være enhver roklubs almindelige faglige beskaffenhed, at være i stand til at give sine medlemmer indsigt i de færdigheder som rigtig roidræt kræver. (Ikke at

En af klubbens stærke firere i 50'erne.

forveksle med kaninoplæringen, som intet har med roidræt at gøre i den form den gennemføres i disse år).

Man kunne tænke sig kaproning som et fag, der skulle læres, hvor man havde fastlagt hvad der skulle opnås af viden og kunnen, f. eks. de første 3 år for derefter som mulighederne viser sig, at gå videre. Sandt at sige er kaproning ikke noget man opnår at blive udlært i. Efterhånden som man opnår større og større færdighed og kendskab til kaproning, må man erkende, at stoffet også formår at blive større og større, det bliver faktisk umuligt at indhente.

En vis anstand

Før i tiden var kaproning forbundet med en vis anstand, det var ædel kappestrid, det var båden der sejrede, den blev fremhævet med navns nævnelse og modtog sølvplade (ægte) til at fæstne på rygstødet til styrmandssædet. Siden da er der løbet meget sand i vandet, det er blevet så som så med den ædle kappestrid.

Når jeg i disse år ser elite-roning i Danmark og skulle glæde mig over, at unge mennesker stadig kan fanges af at prøve kræfter, oplever jeg mere og mere, at taktilken skal ødelægge roidrætten.

Når bådeholdene har mødt hinanden et par gange, og det er lykkedes det samme hold at sejre med en vis overlegenhed, er det ikke så ualmindeligt, at de tilbageblevne skifter bådtype og- eller kombinerer

med andre kammerater. Efterhånden er der i værste fald kun én båd tilbage i hver type, og når vi således har udkrystalliseret de 23 bedste roere i landet – hvad så?

Er det klubberne, lederne eller de udøvende roere, der ikke mere kan tage et resultat efter fortjeneste – for derefter at forsøge at forbedre det, eller er det vejen frem, at finde et nemmere sted at komme igennem?

Fremtiden

Hvis vi tænker os, at nutiden er begyndelsen til fremtiden, kan vi allerede nu ved at iagttage begrebet kaproning se lidt ind i den nærmeste fremtid for denne idræt.

Indenfor dansk kaproning har man i de senere år gjort forskellige ting for at stimulere klubbernes og roernes lyst til kaproning. Der blev givet visse lettelser ved bestemte bådeindkøb, der blev udskrevet løb i mange nye klasser og bådtyper for at tilfredsstille klubbernes ønsker. Der eksisterer fonds, hvis formål er til gavn for kaproningen. Det kan endda lade sig gøre i dag at låne outrigget materiel ved D.F.f.R., og i de seneste år har vi fået landskampstævnerne at se hen til. Alligevel er det som om alle disse velmente forbedringer ikke er blevet forstået de rigtige steder.

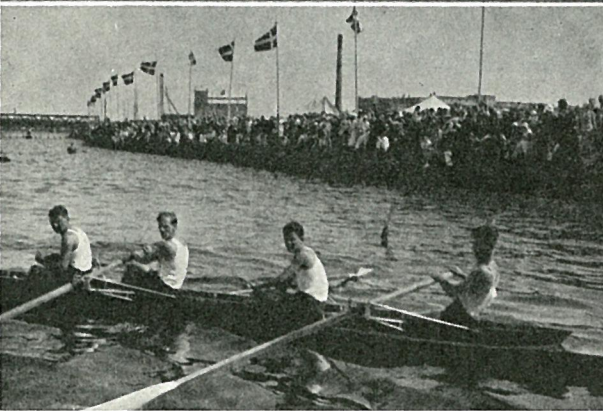
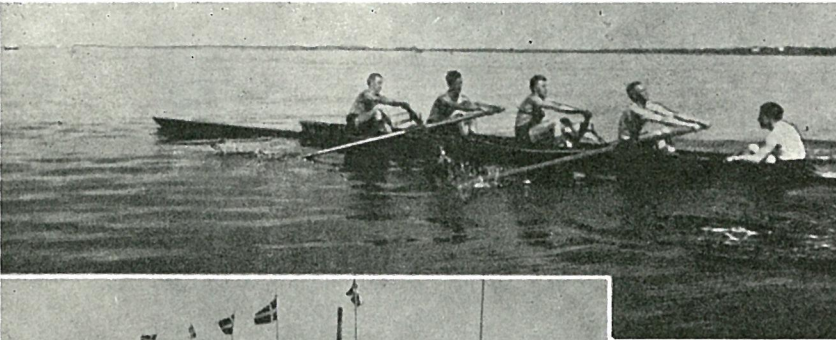
Jeg vil ønske for Aalborg Roklub, at den til stadighed formår og forstår, at give unge roere indsigt i og respekt for den bedste idræt – kaproning.

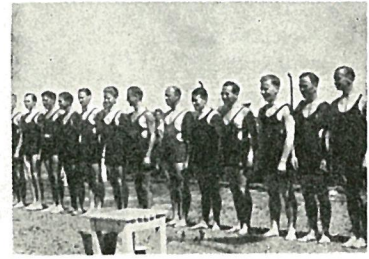
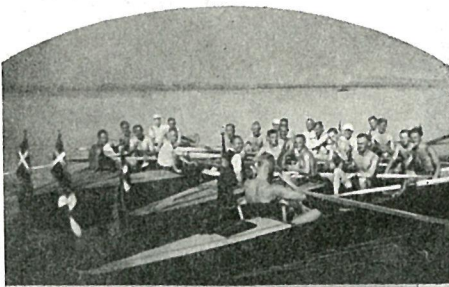
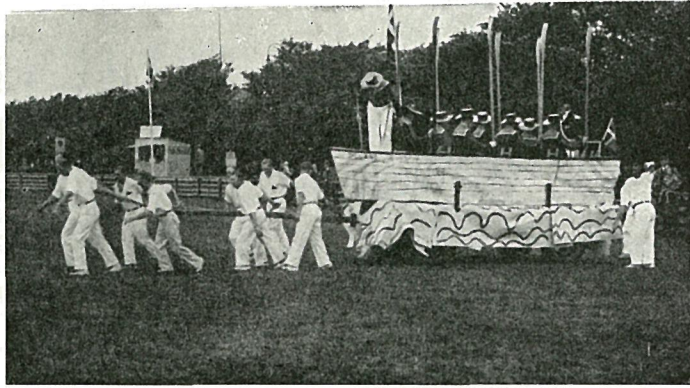
Frank Pedersen.

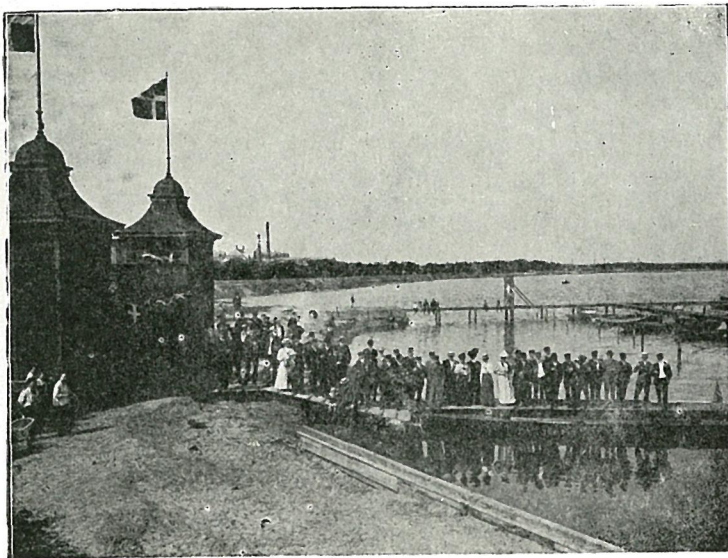
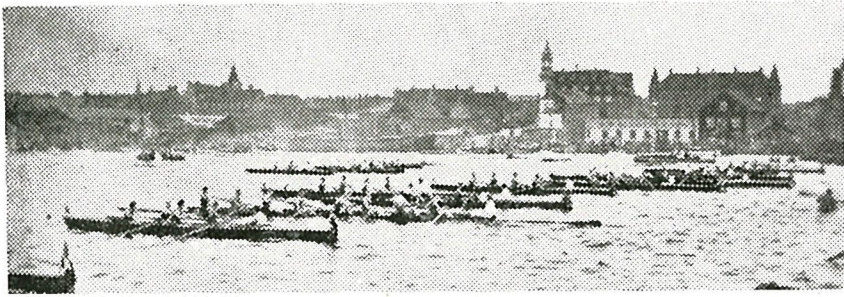

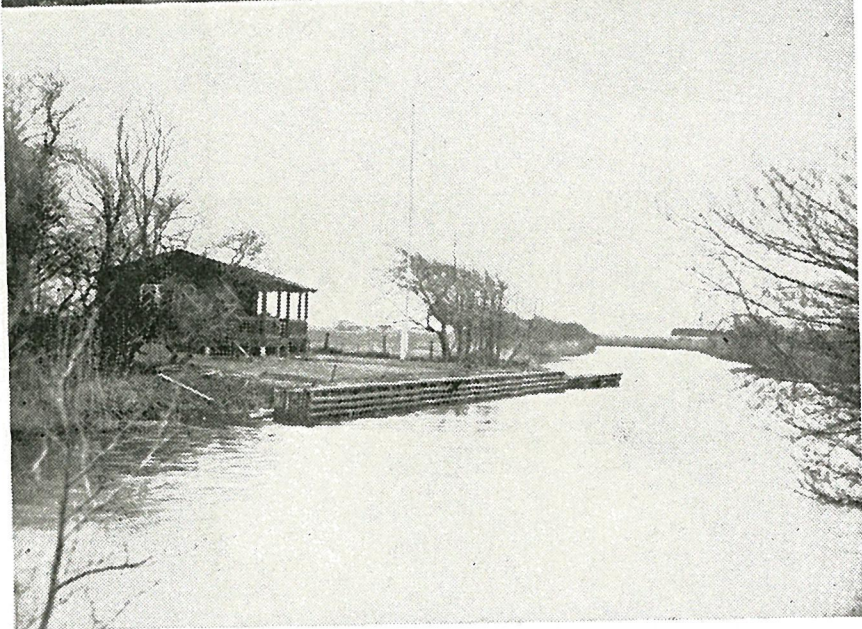
Fra det gamle KLICHÉ- ARKIV

- forskellige morsomme
gamle klicheer
som vi ikke kender
teksten til, men som vi
alligevel tager med.
Du kender måske
historien
bag billedet...

Fra bygningen af Ryåhuset i 1932.

